

К-По2 бр. 2/14

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ
ДАНА 16. МАРТА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан. Седите молим вас.

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине, под службеним бројем К.По₂ 2/14 против оптужених Жарка Милошевића и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ и других, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО бр.9/13 од 31.12.2013. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

- Заменик тужилаштва за ратне злочине у Београду Душан Кнежевић;
- Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић;
- Оптужени Драган Митровић присутан, са браниоцем адвокатом Војиславом Вукотићем, оптужени Драган Лончар присутан, са браниоцем адвокатом Николом Николићем, оптужени Мирко Опачић присутан, са браниоцима адвокатом Бранкицом Мајкић и адвокатом Душаном Игњатовићем, оптужени Мирослав Милинковић присутан са браниоцем адвокатом Радојем Алексићем, окривљени сарадник Жарко Милошевић присутан, са браниоцем адвокатом Мирјаном Абдоли.

На главни претрес су приступили и сведоци: Милорад Вишић, Драган Тодоровић и Предраг Безбрадица.

Како су испуњене процесне предпоставке за одржавање главног претреса,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

У смислу члана 236 став 1 ЗКП-а, врши се тонско снимање главно претреса и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на наставак доказног поступка.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

У наставку доказног поступка извршиће се доказна радња суочења између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљених Драгана Митровића, Драгана Лончара, Мирка Опачића и Мирослава Милинковића.

Само да вам објасним како ћемо то радити. Пошто имамо окривљеног сарадника Жарка Милошевића, Ви ћете Жарко стати за пулт овде за говорницом, а други окривљени, ићи ћемо редом, Драган Митровић први ће бити.

Станите Жарко овде за говорницом, за тај микрофон. Други окривљени Драган Митровић, можете ли Драгане да станете тамо на онај, поред оног микрофона, ту, да. Гледате се у очи један према другоме и радња суочења се састоји у томе што ћу вам ја ићи по тачкама оптужнице 1 или 3 или зависи ко има од окривљених, разлике у вашим исказима, а Ви се обраћате један другоме, значи говори Жарко па Ви, или Ви па Жарко, представљајте се, због чега вам то причам, зато што се све снима, да би све остало на снимку, па ћете рећи истина, није истина или тачно или није тачно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљеног Драгана Митровића а на околности разлика њихових одбрана и то прво у односу на тачку 1 оптужнице.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић је у својој одбрани рекао: „Митровић Драган...

Молим?

Адв. Никола Николић: Ја Вас молим, ја данас звао сам Вас телефоном....

Председник већа: Рекли сте ми, имам то у виду.

Адв. Никола Николић: Ја бих изашао у пола једанаест, колега Алексић ће да ме мења.

Председник већа: Добро, то сте ми јавили све у петак телефоном, само да видим Лончар јесте ли сагласни да Вас касније брани, током данашњег претреса адвокат Алексић? Јесте, добро. Пошто ми се колега Николић јавио у петак рекао је да има сахрану.

На околности разлика њихових одбрана, тачка 1 оптужнице, окривљени сарадник Жарко Милошевић Ви сте рекли: „Митровић Драган испалјује кратак рафал према Снежани где она смртно страда“. То говоримо за тачку 1 оптужнице. Митровићу Ви сте рекли да нисте уопште учествовали у догађају у односу на тачку 1 оптужнице, да тада нисте били у Сотину, тврдите да сте учествовали у више претрага терена, видели сте два лица на земљи смртно рањена, тврдите да нисте убили Снежану нити да сте пуцали у њу.

Ајмо у односу на ову тачку оптужнице, шта је тачно. Само се представите, гледате у њега па њему се обраћате и говорите.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Тачно је да је пуцао у Снежану Блажевић са кратким рафалом.

Председник већа: Шта Ви кажете, само се представите Митровићу.

Опт. Драган Митровић: Ја остајем при својој изјави да то није тачно што наводи сведок сарадник. Да се ја уопште нисам налазио тог спорног дана на том терену.

Председник већа: Добро.

Завршено суочење у односу на тачку 1 оптужнице између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљеног Драгана Митровића, а затим се наставља суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљеног Драгана Митровића у односу на тачку 3 оптужнице и разлике у њихових исказима. Окривљени сарадник Жарко Милошевић. Ви сте у својој одбрани овако говорили: „Драган Митровић је хтео да баци бомбу у собу у месној заједници у којој су били Хрвати одређени за стрељање“, окривљени сарадник Милошевић тврдио је да је Митровић био присутан у односу на догађај из тачке 3 оптужнице и у једном тренутку Мира Рагуж му се обратила: „не може то тако“, зачуо је пуцањ, сви су почели да пуцају сем возача. А Митровићу Ви кажете да нисте били присутни приликом стрељања цивила, нити сте пуцали, ишли сте по жену у Вршац, наводите да сте учествовали као обезбеђење приликом иселења цивила који су иселени по списковима који су већ били направљени и тврдили сте да сте били у завади са Милошевићем због неких пљачки. Е сад погледајте се један и други па шта је тачно у односу на тачку 3 оптужнице. Жарко Милошевић окривљени сарадник каже, гледајте у Митровића па реците.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Тачно је да је хтео да баци бомбу где су били притворени мештани Сотина, Хрвати. А ја то нисам дозволио.

Опт. Драган Митровић: Могу да кажем да то није тачно, да, значи такви наводи уопште сви ти наводи које сте прочитали нису тачни. Ја јесам тога спорног дана учествовао у иселавању као што сте навели, јесам учествовао у прикупљању тог становништва, у праћењу хрватског становништва до Шида, где смо их испратили до аутобуске и до железничке станице, након тога смо вратили аутобусе и ја сам исто наредног дана отишао за Вршац.

Председник већа: Значи остајете при ономе што сте изнели у својој одбрани?

Опт. Драган Митровић: Остајем у потпуности при својој изјави.

Председник већа: Да не причамо сада. Ви Жарко?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја остајем у исказу што сам...

Председник већа: Констатује се да је приликом суочења свако од окривљених и окривљени сарадник Жарко Милошевић и окривљени Драган Митровић остају при својим одбранама.

Завршено суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљеног Драгана Митровића.

Драгане искључите микрофон, можете сести. Ви ћете Жарко остати ту и даље.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљеног Драгана Лончара а у вези тачке 3 оптужнице.

Лончар будите љубазни, упалите микрофон. Значи вас двојица се суочите на разлике у вашим одбранама у вези тачке 3 оптужнице. Окривљени сарадник Жарко Милошевић је рекао: „Позвао сам Лончара да крене са мном, рекао му да ће одређени број људи бити стрељан“, тврди да је Митровић испалио рафал и да су сви запуцали осим возача камиона, а потом су заједно сва ова лица лешеве бацали у канал. Лончар Ви у својој одбрани пред Тужилаштвом за ратне злочине не спорите да Вас је Жарко звао али као пратњу камиона, видели сте људе да излазе из камиона и девојку Миру која се расправљала са Митровићем. Митровић је одмах запуцао у њу а затим и сви остали запуцали, осим возача камиона. Тврдите да нисте држали пушку нити да сте пуцали критичном приликом јер је пушка остала на задњем седишту аутомобила. На главном претресу Ви сте нешто мало променили исказ па кажете: „нисам сигуран да је Митровић испалио кратак рафал у Мирјану Рагуж, јер је дошло између њих до неке расправе“, зна да је она њему нешто рекла као не може то тако или није било тако, значи није било тако и у том моменту када је она то рекла настала је пуцњава, значи та пуцњава је трајала веома кратко, из колико пушака се пуцало, не знате, трајало је пар секунди, реч је о рафалној палби која се у једном моменту појачала, да сте се Ви тргли, нисте то очекивали, војник који је био испред камиона је побегао из кабине камиона а Ви наводите да сте видели да су људи лежали на земљи један преко другог, били сте у шоку, сели сте у своје возило и вратили се кући. Тако сте рекли на главном претресу.

Е сад, у односу на ову тачку оптужнице, значи 3 Жарко да чујем шта кажете за Лончара јел пуцао он, шта је било ту?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја остајем при своме исказу да је пуцано, да смо сви пуцали и да је стајао у строју, да је стајао на лицу места.

Председник већа: Лончар шта Ви кажете у односу на ово?

Опт. Драган Лончар: Е овако, Жаре ти се добро сећаш како је то било и ја сам ти то реко и кад смо давали изјаву у истрази пред тужиоцем, Веселин Мрдак је био присутан. Све је то тачно делимично како си рекао, али ниси навео да сам ја стајао вама иза леђа и ти си тврдио да си стајао до камиона, ти си стајао десно, значи најдаље од камиона, ја сам гледао вас иза леђа и слушао вашу расправу, ти си млатио пушком, испитивао те људе и

онда је дошло изненада до пуцњава. Значи ја сам стајао иза вас и то сам ти рекао и пред тужиоцем Мрдаком и остајем при тој изјави и сада. Значи тако је било. Што се тиче самог тог догађаја, значи војник који је био, ја сам гледао војника, ти војника ниси могао видет јер би ти био леђима окренут, ти си обраћао пажњу на те људе, људе су стајали у групи и нико није стајао у врсти, значи то тврдим и сада и тврдио сам и онда и тврдићу..., значи није била врста никакво постројавање није било, никаква команда није била, ајде пуцај, ајде постројте се, нико то није рекао, него се то десило по мени онако изненада и спонтано, неочекивано, ја не знам како, да ли је то био договор пре дал није, али то је било тако.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Тврдим и даље није било наређења да се пуца нег је Драган Митровић први испалио а ми смо стајали, није било постројавања на неки начин али стали смо, у врсту смо стали у ред смо стали били и извршили смо то...

Опт. Драган Лончар: Јокић, Јокић кад је изашао ја сам га довезо и стао аутом, он је отишао лево према камиону и прикључио се вама, тако је било значи, Јокић је самном дошао, ја сам Јокића довезо мојим возилом. Ја остајем при мом исказу који сам дао, значи и први пут и други пут и трећи пут и могу га дат десет пута увек ће бити исти. Немам више шта да додам у вези тога, то је то.

Председник већа: Завршено суочење између оптуженог Лончар Драгана и окривљеног сарадника Жарка Милошевића.

Милошевићу седите сад мало Ви, нека дође, Митровићу Ви ћете остати, Лончар Драган, односно Лончар је ту него Митровић да дође, Митровић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између окривљеног Митровић Драгана и окривљеног Лончар Драгана а на околности да ли је окривљени Митровић био са њима у вези тачке 3 оптужнице, да ли му се обратила Мира Рагуж и да ли је Митровић пуцао.

Митровићу Ви сте рекли да нисте били присутни у односу на тачку 3 оптужнице, догађај, да нисте пуцали, Лончар Ви кажете био је присутан, Мира Рагуж му се обратила и Митровић је запуцао. То сте навели у одбрани и пред тужилаштвом а на главном претресу кажете да мислите да је Митровић разговарао са Миром Рагуж и да му је Мира рекла нешто у смислу не може то тако или није било тако, значи није било тако, настала је пуцњава, трајала је кратко и била је рафална паљба, видели сте људе који су лежали онако један преко другог у гомили, нису били линијски постројени, били сте уплашени, у шоку, сели у своје возило и вратили се кући. Шта је од тога тачно? Јел пуцао Митровић или није?

Опт. Драган Лончар: Па ево овако, ја сам покушао то да објасним....

Председник већа: Представите се само због транскрипта.

Опт. Драган Лончар: Окривљени Лончар Драган. Што се тиче Митровића ја сам Митровића видео, Митровић је тога дана био присутан ту, значи да ли је био присутан директно код камиона, да ли је све то, то што сам ја тврдиоу првој мојој некој изјави да

мислим да је он тај који је започео пуцњаву, то је произашло из тога, из сазнања током истраге и свега осталог и да је он, причало се по селу да је он био у вези са том Мирјаном. Ја Митровића тада, лично тебе нисам познавао, значи да ми неко сад каже како је он изгледао тада, да ја могу да кажем имао је униформу, имао је дугу косу, овако, онако, ја њега тад нисам познавао, ја сам само знао за име Митровић Драган и по том мом закључку да је он био у некој вези, то се причало по селу касније у вези те Мирјане, тамо се дешавало то, Мирјана се обратила речима не може то тако или нисам ја заслужила или није било тако, то је сада времена доста прошло, ја не могу дефинисат тачно од речи до речи и тада је настала пуцњава. Мој лични закључак је био тада да је он тај који је запуцао у Мирјану, значи ја сам Вам то реко и на прошлом главном претресу. Ја не могу да тврдим, ја нисам гледао ко је пуцао, ја нисам видео лично, и да сам видео нисам познавао човека, ту је био још неки војник присутан иза камиона којег ја не знам, возач камиона не знам, сад да га ставите пред мене ја га не би препознао, не знам ни ко је ни шта је. Значи нисам ја све људе баш тада знао идентично. Знао сам ове који су били из Сотина.

Председник већа: Митровићу шта Ви кажете у вези са овим, јесте ли били присутни?

Опт. Драган Митровић: Ја остајем при својој изјави и даље да нисам био присутан као што сам изјавио први пут, а желео бих да поставим једно питање ако могу?

Председник већа: Не можете сад питања, сад је суочење.

Констатује се да оптужени остају при својим одбранама датим током поступка.

Завршено суочење између окривљеног Драгана Лончара и окривљеног Драгана Митровића.

Седите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљеног Мирка Опачића.

Жарко овде, Мирко овамо станите. На околности окривљени сарадник Жарко Милошевић каже да га је о ликвидацији становништва хрватске националности упознао Милорад Вишић, да га је он упутио у војну команду по камион и да је он све то договорио и упутио га на капетана Мирослава Милинковића, даље је навео да је дошао на састанак предвече у месну заједницу. Састанак је почео, правила су се два списка, окривљени Мирко Опачић је читао имена Хрвата пошто је био списак направљен посебно Хрвата посебно Срба, читао је имена и презимена и гласало се ко ће да остане, ко ће да се исели а ко ће да се одвезе камионом на стрељање. Даље је навео да је обавестио Мирка Опачића после ликвидације сутрадан да су одређена лица ликвидирани. Мирко Опачић у својој одбрани је рекао: „нису прављени спискови Хрвата и Срба нити за иселење нити за ликвидацију, већ су постојали спискови становништва у месној заједници“, тврдили сте да је био присутан, да сте Ви били присутни када је Жаре заокруживао имена људи које треба

иселити, да је за неке ургирао да остану јер су Вам комшије. Тврдили сте да Миленковић ништа тако није договорио у вези било какве ликвидације са Вама, да Жаре никад није био присутан разговорима између Вас и Милинковића, нити би Милинковић на то пристао и тврдили сте да није тачно да је Жаре након ликвидације о свему Вас обавестио, нити сте о томе причали пред својим оцем у Вашој кући. Ви сте о ликвидацији сазнали два до три дана након догађаја, тврдите да о свему није упознат Милорад Мишић. Шта кажете у односу...?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја остајем при својој изјави да се правила два списка и да је био састанак у месној заједници.

Председник већа: Опачићу шта Ви кажете?

Опт. Мирко Опачић: Ја остајем при својој изјави, никакав списак није прављен, то ти можеш, то ти знаш мислим, али ти нормално, ти не смеш одступити од тога. Значи Мирко Опачић ни на памет му не би пало да прави списак људи које треба побити и то након два ипо месеца уласка у село. Пази два ипо месеца, де Мирко Опачић нема од 30 хрвата који су сведочили у Осијеку, нико га не спомиње ни да се посвађао с неким, ни да се посвађао, а за та два ипо месеца нећу ја говорити шта су о теби рекли, Мирко Опачић никаквог разлога није имао да стави те људе на списак, пази. Мирко од кад је овој згради је увек говорио истину јер Мирко нема разлога да лаже. Мирка не дотиче, ти се договорио Жаре то што си се договорио, Мирка не дотиче, мени је речено 8 или 20 година. Ма мени је све једно, ако је Мирко ово направио Мирко није заслужио 8 година, него 20. Знаш 20 се за ово треба, ово је сраман злочин и како те није срамота да лажеш овде људе за то, ово је сраман злочин, цели Дунав нас неће опрати за ово. Цели Дунав. То што си ти направио. Мене срамота ових људи овде, још ме је више срамота оних старих тамо, старих који су ме знали, свако ме жив знао као Сентина, Мирко никога, ни посвађао се није и Мирко сад дође и шта сам ја Магдалену Кушић, па нисам жену ни познавао и сад сам ја њу ставио на списак. Ко је ставио? И ти знаш ко је ставио те људе на списак. Знаш ти добро и знаш то добро да је тај списак прављен прије 26-ога, јер ти си унапред тражио већ људе ко ће ићи, ко ће их убити. Значи ако си их тражио кад си већ тамо имао ко треба да буде убијен. Кажеш тамо онда наводиш Цицварић, Рагужка, па то је девојка, то ти је девојка могла бити и ти сад дозволиш тамо, иде тамо неко и доведеш људе да их иду убити, како те није срамота. Ти ћеш рећи да сам ја и онда шта каже, реко је тај, сви што су рекли то, њих нема. Јованка је правила списак мртва је, Живко Опачић је реко за то двоје, добро реко је за њих двоје, па како онда отац ту њен, ко је за њега реко. Па нормално кад је дошла банда и лупа на врата, одводе ћерку и ја сам имао ћерку, шта ће отац него да иде за ћерком.

Председник већа: Шта кажете Ви Жарко у односу на ове наводе?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја тврдим да то све није, што износи није тачно, није био у то време тако слаткоречив као сада што прича, а да је водио састанак за иселљавање и за све, водио је и правио се списак за стрељање и два списка су се правила и који ће остат, то стојим иза тога и било је, гласање је било, читао је име и презиме редом читао и тако се правио списак а Јованка Мартић је водила записник.

Председник већа: Констатује се да свако од окривљених остаје при свом исказу како је то ближе наведено у аудио запису.

Завршено суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљеног Опачића.

Седите и један и други.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљеног Мирослава Милинковића а на околности разлика у њиховим одбранама.

Милинковићу станите ту. Окривљени сарадник Жарко Милошевић је рекао да је Милинковић знао за списак за ликвидацију, да му је он одобрио камион, а камион му је дао Драган Тодоровић, његов заменик, да је након ликвидације о свему обавестио Милинковића, да га је Милинковић питао где су лешеве, да ли су затрпани, да је он рекао да нису и да му је Милинковић рекао да ће морати лешеве да се закопају, да ће му он послати машину са возачем да те људе закопају. Да га је за команданта територијалне одбране поставио Милинковић и Вишић заједно. Мирослав Милинковић је у својој одбрани рекао да није знао да су постојали били какви спискови нити да је постојала одлука о ликвидацији неких људи. Не спори да је одобравао војне камионе за потребе територијалне одбране а не за ликвидацију људи и да критичном приликом није ни био у Сотину, да је био код породице у Краљеву а да радну машину није ни могао да одобри јер такве машине није имао у саставу своје јединице. Тврди да не зна како су поставили командант територијалне одбране нити локалне структуре власти. Погледајте се па да видимо шта је овде тачно. Шта кажете Ви Жарко?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да остајем при својој изјави да је господин Милинковић да је знао за то и да ми наговестио да иде на годишњи, у ствари на викенд јер ја другчије како би знао да је он тада био на викенд и да ће отић и да ми је обезбедио возило и да ће ми Драган Тодоровић ујутру предати возило и кад се вратио да смо се срели и да ме је питао, ја сам му испричао како је све било и он је вратио се у команду и рекао да ће послати радну машину ту да сачека, као што је било. А кога је он звао и све, одакле је, та радна машина била је у селу, да ли је била под његовом командом да ли није, то ја нисам био у то време знао.

Председник већа: Милинковићу шта Ви кажете?

Опт. Мирослав Милинковић: Па немам шта да додам нити да одузнем, ова прича као да чита из књиге у неком шта ја знам, сви ови људи сада који слушају овде логично ће закључити да сам све организовао, урадио, отишао и вратио се. Па то као да смо превезли 12 цакова кромпира и све остало, било би мало више компликације а не овако да тече. Ја бих само још једном оно овде да додам што се тиче моје сагласности што се каже. Ако дозволите госпођо судија, то је сад кад би неко позвао неко од овде присутних да их заменим, ви као најстарији сагласни сте, сад уместо овог дечка дође други, процес се наставља, ви јесте ли сагласни или сте против или било што, то је исто што се тиче те такозване сагласности о његовом постављању за командира територијалне одбране. Све ово друго што се тиче давања камиона не спорим и дан данас и увек, али никада нисам ни одобрио нити знао за такав неки догађај који се десио па да би ја дао сагласност ни у лудој

памети, па ја сам многе лекарске прегледе прошао, од возача па даље, контроле, шта ја знам, било чега, нигде се не помиње не знам како ни да се изразим право да вам кажем. углавном остајем при свом исказу. Мислим да је ово исконструисана прича да ли је у њој учествовао сам или уз помоћ некога другог. Ваљда ће време и доказни даљи поступак показати ко је у праву.

Председник већа: Добро.

Свако од окривљених остаје при својим одбранама, ближе евидентирано као у аудио запису.

Завршено суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и окривљеног Мирослава Милинковића.

Хвала вам лепо. Искључите микрофон и седите оба двојица.

Настављамо доказни поступак саслушањем сведока Милорада Вишића.

Испитивање сведока ВИШИЋ МИЛОРАДА

Добар дан. Станите за пулт. Јесте ли Ви Милорад Вишић? Само личну карту молим Вас.

Констатује се да се пред судом налази сведок Вишић Милорад чији се идентитет утврђује на основу личне карте регистарски број 003721971 издате од стране Полицијске управе у Новом Саду дана 15.05.2012.године.

Вишићу Ви сте данас овде позвани као сведок, само да видим да ли су Вам исти лични подаци, Ви сте већ давали исказ у вези догађаја у Сотину крај октобра 1991.године и до краја године, до краја децембра 1991.године. Давали сте исказ пред Тужилаштвом за ратне злочине па јесу ли Вам исти лични подаци као овде што сте давали, Ваши лични подаци? Јесу, нема измена?

Сведок Милорад Вишић: Да.

Председник већа: Јел Вам ово адреса становања, Ветерник јел ту станујете?

Сведок Милорад Вишић: Јесте.

Председник већа: Добро.

Сведок Милорад Вишић са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 26.03.2013.године, без измена.

Сведок опоменут на дужност казивања истине, на последице давања лажног исказа, да је давање лажног исказа кривично дело за које је предвиђена казна затвора до пет година, да није дужан да сведочи о околностима које би њега или његове блиске сроднике предвиђене у члану 94 став 1 ЗКП-а изложиле тешкој срамоти, знатној материјалној штети

или кривичном гоњењу. То су Ваша права и сведоци полажу заклетву, текст заклетве се ту налази испред Вас па прочитајте само.

Сведок Милорад Вишић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро.

Положио заклетву.

Реците ми овако, јел Ви остајете при овој својој изајви коју сте дали на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине 26.марта 2013.године?

Сведок Милорад Вишић: Остајем.

Председник већа: Остајете. У вези са догађајима у Сотину, значи од октобра 1991.године па новембар, па децембар 1991.године, је ли Вама шта познато шта сте Ви радили у Сотину, јесте ли ви родом Сотинчанин, јел Вам познато о страдању ових 13 лица 27.12.1991.године. Да ли Вам је шта познато о убиству Марина Кушића, поштара, да ли Вам је шта познато у вези са страдањем Стјепана Штера и Снежане Блажевић, јесу ли Вам позната та лица?

Сведок Милорад Вишић: Мени су лица позната. Ја сам одрастао у Сотину и с обзиром да ми је стан био порушен у Борову, тај период после рата сам био код родитеља у Сотину. Дакле, о догађајима у Сотину знам онолико колико сам могао лично да видим. Ја сам тамо између осталог радио у амбуланти, али то кад кажем радио у амбуланти морам да објасним да су то услови када ми покушавамо да направимо тек некакве институције ил услове за рад. Дакле, пошто сам лекар а има људи болесних они ће доћи или ће ме звати да дођем код њих, неко други ће радити неки други посао. О страдању лица у Сотину немам никаква сазнања. Тако да...ја никога нисам видео од њих, нити да је протеран на било који начин нити да је убијен или малтретиран.

Председник већа: Добро. А реците ми јел познајете Ви овде оптужене, јесу ли Вам позната ова лица Жарко Милошевић?

Сведок Милорад Вишић: Познајем га.

Председник већа: Шта је он био тад у Сотину?

Сведок Милорад Вишић: Жарко Милошевић је био командант територијалне одбране села.

Председник већа: Ко га је поставио за команданта територијалне одбране, јел знате како је он дошао, како је постављен?

Сведок Милорад Вишић: Да Вам кажем, то је био договор бораца да неко буде да их води, док то накнадно није легализовао од стране штаба територијалне одбране у Вуковару. Дакле команданта у међувремену на нижем нивоу су бирали сами људи.

Председник већа: А јел Вам познато лице Драган Митровић?

Сведок Милорад Вишић: Не знам, евентуално кад би видео фотографију можда би знао, он није пре рата живео у Сотину.

Председник већа: Драгане јел можете да устанете. Јел Вам познат, ево то је Драган?

Сведок Милорад Вишић: Прошле су године, нисам сигуран.

Председник већа: Нисте сигурни, добро. Седите Митровићу. Драган Лончар јел Вам познат?

Сведок Милорад Вишић: Познат ми је.

Председник већа: Шта је он, јел био он негде у неким структурама власти или?

Сведок Милорад Вишић: Колико ја знам не.

Председник већа: Није. Мирка Опачића да ли знате?

Сведок Милорад Вишић: Познајем.

Председник већа: Шта је, јел он био нешто?

Сведок Милорад Вишић: Био је у месној заједници, председник месне заједнице.

Председник већа: Председник месне заједнице.

Сведок Милорад Вишић: У то доба се то звали Савети.

Председник већа: Савет, добро. Мирослава Милинковића да ли знате?

Сведок Милорад Вишић: Познајем га.

Председник већа: Шта је он био?

Сведок Милорад Вишић: Он је био командант војне јединице која је била у Сотину.

Председник већа: Тад у Сотину јел?

Сведок Милорад Вишић: Да.

Председник већа: Добро. А реците ми јесте ли Ви....

Сведок Милорад Вишић: Иначе јединица је из Србије, они су имали одређени рок тамо код нас да проведу и вратили се назад.

Председник већа: Добро, а да ли сте Ви можда учествовали у постављању Жарка Милошевића за команданта или командира територијалне одбране?

Сведок Милорад Вишић: Исто као и било ко да други, јер не постоји начин да једна човек дође и некога на тај начин постави, кажем он је на крају потврђен од стране штаба територијалне одбране Вуковара.

Председник већа: А јел било некога исељавања, јел Вам познато нешто, јел било неког исељавања становништва из Сотина у то време, хрватске националности или?

Сведок Милорад Вишић: Одређен број Хрвата је отишао оданде, е сад на који начин је то било ја не знам.

Председник већа: У вези са страдањем ових 13 цивила јел Вам шта познато?

Сведок Милорад Вишић: Не.

Председник већа: Кад сте за то сазнали?

Сведок Милорад Вишић: У односу на, шта сам сазна?

Председник већа: У односу на страдање ових 13 цивила.

Сведок Милорад Вишић: Да?

Председник већа: Кад сте о томе чули, кад сте сазнали?

Сведок Милорад Вишић: А чули, кад сам чуо?

Председник већа: Да.

Сведок Милорад Вишић: Причало се да су поједини људи нестали, сад како и где то нисам испитивао, никакав број од 12, 13 или не знам 10, 5 није спомињан, одједном, значи ја не знам колико је људи, ако је страдало колико је људи страдало.

Председник већа: Добро. А знате ли шта о убиству Стјепана Штера и Снежане Блажевић?

Сведок Милорад Вишић: Само да се сетим Стјепан Штера, тај човек је исто, не знам није староседелац у Сотину а Блажевић, Блажевић Снежана, ако није... Ако јој није девојачко презиме можда Кушић?

Председник већа: Јесте.

Сведок Милорад Вишић: Не знам за то, јер њезин брат је мене питао ако могу да нађем где је евентуално сахрањена да изврши покоп. Да се распитам ако ишта могу да му кажем.

Председник већа: Добро. А да ли Вам је шта познато у вези са убиством овог Марина Кушића?

Сведок Милорад Вишић: Не.

Председник већа: Не. Добро. Тужиоче Ваш је сведок изволите.

Заменик тужиоца: Реците ми у каквим сте Ви односима били са Милошевић Жарком у то време?

Сведок Милорад Вишић: Па рецимо пријатељским.

Заменик тужиоца: Шта значи то?

Сведок Милорад Вишић: Повремено се дружили.

Заменик тужиоца: Рекли сте да нисте ништа знали око тих догађаја везаних за исељавање домицилног хрватског становништва из Сотина. Реците ми да ли сте познавали Станка Вујановића?

Сведок Милорад Вишић: Упознао сам га на крају рата.

Заменик тужиоца: Ко је то?

Сведок Милорад Вишић: Па ако узмемо да је, рецимо интензивне борбе су негде 18. новембра у Вуковару па сам га упознао након тога.

Заменик тужиоца: Шта је он био тада?

Сведок Милорад Вишић: Тачну функцију му не знам, знам да је радио у команди територијалне одбране или како се већ то звало. Не знам тачно како је то звало се, да ли је била већ војска или је била само територијална одбрана не знам. Не знам како се зове функција али био је у штабу.

Заменик тужиоца: Реците после завршетка тих борби око Вуковара, шта је он радио да ли је био задужен са нечим везано за неко од тих предузећа комуналних или већ шта у Вуковару, Станко Вујановић?

Сведок Милорад Вишић: Колико знам не. Колико знам не, зато што комунална предузећа у то доба нису ни једно радила. Она су оснивана тек '92. године негде крајем јануара или фебруара.

Заменик тужиоца: Јел знате зашто Вас ја то питам. Зато што...немојте ме прекидати колега, па ја Вас не прекидам.

Адв. Војислав Вукотић: Ја не прекидам само стављам приговор.

Председник већа: Добро, ставили сте евидентирано је, молим вас да чујемо тужиоца.

Заменик тужиоца: Окривљени сарадник је дајући свој исказ током досадашњег трајања поступка говорио да сте Ви тај који је њему рекао за Станка Вујановића и аутобусе, око исељавања и то све. Значи да сте били упознати са тим догађајима, да ли можете да дате неки коментар да ли је то тако или није? Да ли сте контактирали са Вујановићем и упутили окривљеног сарадника Милошевића да оде по аутобус везано за исељавање тог домицилног хрватског становништва из Сотина?

Сведок Милорад Вишић: Да ли сам ја контактирао Вујановића по неком питању?

Заменик тужиоца: Да, везано за то.

Сведок Милорад Вишић: Не. У крајњој линији он није имао аутобусе на располагању, јавна предузећа нису постојала,

Заменик тужиоца: Реците у исказу који сте дали у истрази 26.03.2013.године рекли сте у једном тренутку да сте Ви били посланик у скупштини САО Славоније, Барање и Западног Срема и били сте у ситуацији да усмераваате људе. Шта Вам значи то да усмераваате људе.

Сведок Милорад Вишић: Ја сам био посланик у скупштини а усмеравати људе ја мислим да тај транскрипт ја сам можда рекао да упознајем људе са ситуацијом.

Заменик тужиоца: Да ли то усмеравање, ајде да поставим можда и сугестивно питање, Ви председнице одбијте ако је то такво. Да ли сте имали везано за то усмеравање неку улогу везано за персонална решења у успостављеним органима власти у Сотину? Значи ко ће бити шта на пример у савету месне заједнице или у станици милиције или тако што?

Сведок Милорад Вишић: Ја Вам морам рећи да то може се односити једино на лични ауторитет и познанства појединих људи. Али никакву надлежност нисам имао по питању да се било ко постави или не постави на функцију.

Заменик тужиоца: А реците кажете да сте тамо одрасли, да сте тамо у то време и радили у амбуланти, ако сам добро запамтио. Реците када су и да ли су формиран неки тамо органи цивилни након завршетка борби у Сотину или већ ослобођења Сотина или пада Сотина, зависи ко како гледа на то?

Сведок Милорад Вишић: Па и онда је дошло до самоорганизовања, живот тече даље и формирано је предузеће, требало је водити рачуна о фарми, кланици, берби и осталоме. Одређени људи су у месној заједници били, постојала је полиција, територијална одбрана, школе још нису радиле. Институције су ницале одоздо.

Заменик тужиоца: Како?

Сведок Милорад Вишић: Па договорима људи који су тамо да решавају своје проблеме.

Заменик тужиоца: То је самоорганизовање, јел може тако да се каже?

Сведок Милорад Вишић: Па касније се то прихвата од виших институција, тада је у Вуковару формирано Извршно веће општине Вуковар и онда су, најчешће су потврђивали изборе који су дошли одоздо, значи саставе одређених институција су најчешће потврђивали.

Заменик тужиоца: Ајде да кажемо одоздо је то формирано. Станица милиције у Сотину јел тако формирана је исто на тај начин као што сада објашњавате?

Сведок Милорад Вишић: Да.

Заменик тужиоца: Ко је био командир станице милиције?

Председник већа: Да ли се сећате?

Сведок Милорад Вишић: Ја мислим да су се мењали, а у једном тренутку је био Мирко Ковачевић.

Заменик тужиоца: На челу територијалне одбране сте рекли да је био Милошевић, од кад?

Сведок Милорад Вишић: Територијалне одбране? Па од почетка практично, сад смо дошли, пре њега је био Слободан Ковачевић и након мобилизације када смо отишли одређен број нас на Вучедол, други су остали у Сотину, нису хтели да напусте породице, кад се вратили након тога мислим да је био, да је Слободан повуко се и да је Жарко изабран.

Заменик тужиоца: А у месној заједници како је то ишло формирање тога, објаснили сте али...

Сведок Милорад Вишић: На исти начин, договорили се ко ће радит шта.

Заменик тужиоца: Па јел знате ко је шта радио у месној заједници, да ли се сећате?

Сведок Милорад Вишић: Мислим да је први председник био Опачић Мирко, или Миле Остојић не знам који је први био. И након тога мислим да је био Миле Вученовић.

Заменик тужиоца: За шта је била задужена месна заједница у то време и тај савет месне заједнице?

Сведок Милорад Вишић: Задужена је за основно што се дешава у селу, организација воде, долазили су нам људи из Славоније, тражили смештај избеглице, водовод није радио, да се сачувају средства у клаоници и фарма да опстане.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате за шта је била задужена станица милиције а за шта територијална одбрана, да ли постоји нека разлика у њиховим ингеренцијама?

Сведок Милорад Вишић: У ратним условима тешко је то рећи шта је једно или друго.

Заменик тужиоца: Ко би ту био старији да употребим тај израз, да ли су они били равноправни субјекти да кажем или је неко некоме био надређен, подређен у том односу милиција-територијална одбрана?

Сведок Милорад Вишић: Верујте ми ја ни дан данас не знам ко је у случају, у ратним условима коме надређен.

Заменик тужиоца: Не, ја Вас не питам како би то било *legi artis* него како је то било у то време тада, ајде да кажемо да поставимо као три субјекта месна заједница, територијална одбрана и станица милиције. Ко је ту коме надређен и да ли је уопште ико икоме надређен или су сви то негде подједнако по Вама?

Сведок Милорад Вишић: Тешко ми је да кажем да је неко некоме надређен био, мислим да није нико био надређен на тај начин да може утицати битно на оног другог.

Заменик тужиоца: А где је ту ова јединица која сте рекли ЈНА која је била ту у Вашем селу у том ајде да кажем односу, ако ме разумете, ја мислим да је питање јасно?

Сведок Милорад Вишић: Они су били ту за успостављање мира евентуално и стабилизације или у Вуковару и ако су престале борбе али још није рат завршен у читавој области.

Заменик тужиоца: Ајде да кажемо какав је њихов однос према овим цивилним структурама, да их тако назовем, месна заједница, територијална одбрана, станица милиције једна страна, ЈНА, односно та јединица ЈНА у Вашем селу, да ли су они у односу на њих, исто питање као и мало пре, надређени, једнаки, без ингеренција?

Сведок Милорад Вишић: У принципу та надређеност није постојала.

Заменик тужиоца: То би био Ваш одговор отприлике...?

Сведок Милорад Вишић: Отприлике то би био одговор, да међусобна надређеност ни једне институције према другој није постојала.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви упознати да ли је постојала у то време нека наредба. Да ли сте у ствари пре тога, извињавам се, били Ви у контакту са том јединицом ЈНА која је била ту у месту?

Сведок Милорад Вишић: Да.

Заменик тужиоца: Где је она била стационирана у односу да кажем на месну заједницу, територијалну одбрану, станицу милиције, мислим те њихове команде?

Сведок Милорад Вишић: Она је била, не знам тачно у којој кући, у једној приватној кући.

Заменик тужиоца: Јел то све негде у једној близини или је то раштркано да кажем, колико је то просторно?

Сведок Милорад Вишић: Па рецимо да је све унутар мање од једног километра.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви, кажете били сте у контакту са овима, јединицом ЈНА?

Сведок Милорад Вишић: Да, дружили смо се.

Заменик тужиоца: Око чега, обзиром да сте Ви лекар у амбуланти каква је ваша врста контакта са њима?

Сведок Милорад Вишић: Они су углавном људи били резервисти и сви су имали одређена занимања, интересовања, нормално као људи причали о свему.

Заменик тужиоца: Да ли сте познавали Милинковића који је био командант или командир?

Сведок Милорад Вишић: Упознао сам га тада, међутим он је ретко био тамо, били су остали чланови штаба.

Заменик тужиоца: Да ли је постојала нека наредба везано за надлежност те јединице ЈНА у Сотину, да ли имате сазнања?

Сведок Милорад Вишић: У ком смислу?

Заменик тужиоца: Значи везано за њихов долазак и оно чиме ће се они бавити тамо, њихову надлежност, да ли знате нешто о томе?

Сведок Милорад Вишић: Ја такву наредбу нит сам видео нити знам за њу.

Заменик тужиоца: Реците, чули сте кажете да се касније је ли десило то у Сотину везано за убиство тих лица, јесте ли чули то? Не?

Сведок Милорад Вишић: Не, да се ми једну ствар разумемо. Приче које су кружиле иначе шта се дешавало, да су нестали људи, да су убијени вамо, су пуно пута биле непотврђене или потврђене супротно, тако да те информације у том смислу нисам никада узимао за озбиљно.

Заменик тужиоца: Јесте ли познавали Ви те људе?

Сведок Милорад Вишић: Знао сам их све.

Заменик тужиоца: Свих тих 13 људи који су...?

Сведок Милорад Вишић: Којих 13?

Заменик тужиоца: Ти који су те прилике у децембру месецу смртно страдали?

Сведок Милорад Вишић: Морате ми рећи којих 13.

Председник већа: Марко Филиповић, ево ја ћу прочитати, Ката Филиповић, Славица Цицварић јесте ли знали те људе?

Сведок Милорад Вишић: Познајем их.

Председник већа: Крешимир Ђукић?

Сведок Милорад Вишић: Познајем.

Председник већа: Марко Кушић?

Сведок Милорад Вишић: Познајем.

Председник већа: Магдалена Кушић, Ивица Матијашевић, Андрија Рајс, Марко Кушић, Магдалена, то сам прочитала, Андрија Рајс, Марко Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенрих Сили и Жељко Војковић. Јесте ли знали те људе?

Сведок Милорад Вишић: Једино нисам сигуран да ли тог...

Председник већа: Хенрих Сили.

Сведок Милорад Вишић: Хенрих Сили, нисам сигуран да ли би препознао човека, остале сам знао.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Да ли сте виђали Ви та лица у октобру и новембру '91., ако се можете сетити у Сотину, кажете да сте Сотинчанин, одрастао, познајете те људе, јесте ли их виђали у то време? Односно да ли сте после видели да их нема?

Сведок Милорад Вишић: Људи су одлазили оданде, ја не знам када је ко нестао оданде, било да је отишао или било шта друго да му се десило. Поједина лица сам виђао.

Заменик тужиоца: Па јесте ли приметили после да нема тих 13 лица, одједанпут нема их?

Сведок Милорад Вишић: Ја сигурно нисам од једном пратио где се ко налази и вршио смотру да ли је неко одведен или нешто друго урађено.

Заменик тужиоца: Па добро, нисам...

Сведок Милорад Вишић: Како да приметим, Ваше питање не разумем, како да приметим да 13 људи одједном нема.

Заменик тужиоца: Колико има људи у Сотину у то време да живи, Хрватске националности?

Сведок Милорад Вишић: Сотин је пре рата имао нешто преко 1000 становника, ми кад смо дошли, војнички кад смо се вратили мислим да је било свега неколико стотина.

Заменик тужиоца: Колико је било хрватског становништва?

Сведок Милорад Вишић: Пре рата је било....

Заменик тужиоца: Не, не, у то време?

Сведок Милорад Вишић: Не знам.

Заменик тужиоца: Не знате?

Сведок Милорад Вишић: Не знам.

Заменик тужиоца: Значи нисте чули ништа везано за њихову судбину?

Сведок Милорад Вишић: Не.

Заменик тужиоца: Не. Немам питања више.

Председник већа: Пуномоћник оштећеног јел има питања за сведока? Изволите.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Молим Вас господине Вишићу, ја ћу Вам предочити део Вашег исказа који сте дали у истрази па бих Вам после поставила питања. То је исказ који сте дали 26.03.2013. године, страна 4. Рекли сте говорећи о војсци „командант је био Милинковић, Тодоровић и још неки чијих се имена не сећам, са тим људима смо имали свакодневне али неформалне комуникације“. Када сте ово рекли имали смо, на кога сте мислили?

Сведок Милорад Вишић: Мислио сам дружење које је било и контакте које смо ми свакодневно имали.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А питам Вас који то ми?

Сведок Милорад Вишић: Па мислио сам и не само на себе, него они се дружили са људима из села. Сви који смо боравили тамо, они су обилазили људе.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јесу ли били у контакту са представницима из територијалне одбране, милиције, месне заједнице?

Сведок Милорад Вишић: Мислим да да.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Мислите да да.

Сведок Милорад Вишић: И мислим да је то у првом реду било на личном контакту и интересовање њихово за стање на терену.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Још бих Вас питала, ради се о истом исказу на страни 5, говорите о исељавању, рекли сте „ако је таква одлука донета, могао је донети само неко из више војне команде“. Е сад питам Вас с обзиром и да сте били посланик како је то функционисало, да ли Вам је познато кад сте то рекли, откуд Вам сазнање да је то могла да буде само војска?

Сведок Милорад Вишић: Нисам ни једног тренутка размишљао да би могла бит само војска. Чињеница је да су се исељавања дешавала у многим местима, у различитим периодима, тако да сигурно нису могла два или три човека у једном селу тај процес покренути или одрадити. Тако да у том смислу морало је да ако је на више места се дешавало евентуално бити део неке политике.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Чије политике обзиром да неспорна је чињеница да су дошли аутобуси, ко је могао, ко су могли, питањ, учесници бити организовања таквог исељавања?

Сведок Милорад Вишић: Ко је могао бити учесник?

Председник већа: Да.

Сведок Милорад Вишић: Па могао је бити било ко.

Председник већа: Само моменат...

Констатује се да бранилац адвокат Никола Николић напушта заседање, а замењиваће га, уз сагласност оптуженог Драгана Лончара, адвокат Радоје Алексић.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: То Вас питам обзиром на ту вашу политичку функцију коју сте имали и претпостављам сами сте рекли да је тога било на тој територији мало више да Вам је то познатије, иду аутобуси, ту је војска, ту су контролни пунктови ту су локалне структуре власти у појединим селима, како је то функционисало?

Сведок Милорад Вишић: Да, али ту су постојали и, дакле имате различите нивое, зато сам и рекао могао је било ко. Имали сте и полицију и територијалну одбрану и војску и паравојска и остало. Ја не знам структуре које су то договарале.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро.

Сведок Милорад Вишић: И ко је био коме ту на било који начин надређен или ненандређен, ко је могао бити покретач не знам.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А сад споменули сте да је било јако много људи који су долазили на то подручје, да је то требало сместити, знате ли нешто о њиховом доласку, је ли то било организовано. Људи који су долазили, српско становништво из других делова Хрватске које се ту насељавало?

Сведок Милорад Вишић: Долазак њихов није био организован, углавном су долазили појединачно али масовно.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Кажите ми ко је био задужен за њихов размештај, смештање, негде на том подручју, како је то ишло. Кома су се они обраћали кад дођу, како је то било договорено како да се ти људи збрину?

Сведок Милорад Вишић: Мислим да је месна заједница била та која им је покушавала наћи смештај.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Значи то је ишло преко локалних месних заједница у местима где су били?

Сведок Милорад Вишић: Да, привремени смештај да се пронађе за људе који су стизали.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: И молим Вас објасните ми још једну ствар, рекли сте Ви сте људима, упознавали сте људе са ситуацијом каква јесте и да се све заснивало на личном ауторитету.

Сведок Милорад Вишић: Да, никакве функције ја нисам имао, Скупштина Славоније, Барање и Западног Срема се у то доба није састајала и можда једном или два пута, постојала је Влада српске области Славонија, Барања, Западни Срем која је била у Ердуту и с којом ми практички нисмо имали контакта. Дакле, живот се одвијао поред те владе.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А Ви сте као посланици били на терену или...?

Сведок Милорад Вишић: Да, на терену без конкретних овлаштења и без конкретних задужења.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Значи користили сте свој ауторитет за помоћ у решавању ад хок ситуација кад се шта појави, ако можете да помогнете, да посаветујете или, мислим објасните ми мало како је то ишло?

Сведок Милорад Вишић: Онолико колико сам могао да помогнем људима да реше проблем, још на Вучедолу пре него што смо се вратили у Сотин сам рекао људи рат неће трајати до века, ви сад размишљајте шта ћете када се вратимо и када дође мир, ко ће где радити. Многе фирме више неће радит, порушене су. Толико сам утицао на њих да им кажем шта ће бити евентуално у следећем периоду и да се већ тада договарају.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: И рецитем и молим Вас по Вашој процени, јел то имали ефекта, та Ваша саветодавна улога, јесте ли могли да утичете на њих? Мислим да ли су људи респектовали Ваш ауторитет? Питам човека да процени само.

Сведок Милорад Вишић: Не знам колико је то релевантно и како да ја проценим колико је неко респектовао а колико неко није.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Да ли Вам се неко директно супротстављао ако нешто посаветујете и они кажу то не долази у обзир или имате утицај,

имате осећај да су приликом свог понашања ипак и то што сте Ви рекли узимали у обзир приликом размишљања?

Сведок Милорад Вишић: Не знам на шта конкретно мислите. Одређених сукоба те врсте сам имао са Милетом Остојићем који је био директор предузећа зато што је предузеће у међувремену почело да ради лоше. Па сам реко људи ту треба да раде, пазите то како водите. Али то је, на томе је завршило чисти вербални разговор један и ништа више.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: У реду, хвала Вам, немам више питања.

Заменик тужиоца: Јел могу ја председнице....

Председник већа: Реците.

Заменик тужиоца: Реците како се могло ући или изаћи из села, односно да ли је било пунктова тамо?

Сведок Милорад Вишић: Број пунктова се у принципу мењао, било је у свим правцима значи од Вуковара један, према Шиду други, према Илоку трећи.

Заменик тужиоца: Јел требао папир да се уђе или изађе из села?

Сведок Милорад Вишић: У почетку је требало касније више не.

Заменик тужиоца: Ко је то давао, одобравао, потписивао?

Сведок Милорад Вишић: Мислим да је потписивала територијална одбрана из разлога што су сви били војни обвезници.

Заменик тужиоца: Да ли је војска имала било какву ингеренцију, мислим на ЈНА, око тих пунктова?

Сведок Милорад Вишић: Имала је сигурно ингеренцију у вези са својим припадницима.

Заменик тужиоца: Да ли су они давали какве потврде, да ли су они контролисали ко излази и улази у село? Не знате то?

Сведок Милорад Вишић: Не знам.

Председник већа: Одбрана. Бранилац Митровића јел има питања за сведока?

Адв.Војислав Вукотић: Ја немам питања.

Председник већа: Добро, хвала. Бранилац Лончара, колега Алексићу нема јел? Бранилац Мирка Опачића јел има питања?

Адв. Душан Игњатовић: Господине Вишићу добар дан. Имам само неколико питања за Вас. Да ли сте били у контакту са Жарком Милошевићем око исељавања људи из Сотина?

Сведок Милорад Вишић: Који су датуми у питању?

Адв. Душан Игњатовић: Питам Вас за ово од, око католичког Божића '91. године.

Сведок Милорад Вишић: Ја мислим да ја тада нисам био у Сотину.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли сте били у контакту око тог исељавања са капетаном прве класе Милинковићем?

Сведок Милорад Вишић: Мислим да не.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли сте били у контакту са Мирком Опачићем око тога?

Сведок Милорад Вишић: Око тога не. У контакту сам био али..., читав период.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли сте Ви поставили Жарка Милошевића за команданта територијалне одбране?

Сведок Милорад Вишић: Не, зато што такво овлаштење нисам имао.

Председник већа: То је већ и рекао.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли сте били са Жарком Милошевићем код капетана Миленковића око постављења?

Сведок Милорад Вишић: Ја мислим да капетан Милинковић није поставио Жарка Милошевића јел таква овлаштења он није ни имао.

Адв. Душан Игњатовић: Имам само још једно питање. У свом исказу овде окривљени сарадник је рекао мозак тог села био је доктор Вишић са помагачима који су тркуљама и све, како сам ја назвао, не бих желио никог да увредим, далматински клан, то су били људи из Далмације, зато сам их назвао далматински клан. Јесте Ви били мозак Сотина?

Сведок Милорад Вишић: Опростите мени су ти појмови мало смешни. Мозак места и клан.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам лепо, немам више питања.

Адв. Радоје Алексић: Обзиром да није постојао никакав формално правни акт или било какав други акт о постављењу Жарка Милошевића за команданта територијалне одбране места Сотин. Да ли је он сам себе прогласио за команданта?

Сведок Милорад Вишић: Мислим да је то био избор бораца који су бли тамо, неко је требао да буде командант јер су га борци изабрали.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте се консултовали са Милинковић Мирославом око његовог представљања и да ли је уопште о томе било било какве речи између Вас и Милинковића? Јесте ли уопште било када водили такав разговор?

Сведок Милорад Вишић: Ја мислим да ми око тих формалности ко је постављен или не постављен нисмо никада имали потребе да водимо разговор јер људи су сарађивали како је живот доносио проблеме.

Адв.Радоје Алексић: Хвала. Да ли сте се консултовали, односно да ли је контактирао Вас Мирослав Милинковић ради давања војног камиона за транспорт цивила које треба стрелјати и да ли сте уопште разговарали о томе са Милинковић Мирославом и да ли је Милинковић Мирославу у то време око католичког Божића уопште био у Сотину, колико то знате или се сећате?

Сведок Милорад Вишић: Ја заиста после двадесет и кусур година не могу рећи ко је у ком периоду био где, укључујући и где сам ја био. Ја знам када сам ја био да није било исељавање.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте с њим, да ли је он Вас контактирао како сведок сарадник каже ради давања војног камиона за транспорт цивила?

Сведок Милорад Вишић: Шта да ми је, да ја њему набавим или он мени да да камион?

Адв.Радоје Алексић: Он Вас да је звао да Вам да камион?

Сведок Милорад Вишић: Не.

Адв.Радоје Алексић: Захваљујем судија, немам више питања.

Председник већа: Добро. Жарко станите овде за пулт. Да извршимо само суочење. Само да видим да ли има још неко питања од оптужених сведоку? Не, добро. Онда да извршимо суочење само на једну околност.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и сведока Милорада Вишића.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић је рекао, Ви сте у својој одбрани рекли: „Вишић ми је рекао и упутио ме на окривљеног Милинковића да тражим камион, да је Милинковић био упознат са ликвидацијом цивила“ и да су Вас Вишић и Милинковић поставили за команданта територијалне одбране. А Ви Милораде кажете да о томе не знате ништа ни у време дешавања ни крајем '91.године, односно у време дешавања крајем '91.године, сад кажете да га Ви нисте поставили, уопште нисте били у могућности, нисте имали ту ингеренцију да бисте га поставили.

Сведок Милорад Вишић: Никаква ингиренција.

Председник већа: Погледајте у њега па шта је тачно. Жарко реците му.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Остајем при својем исказу да ме је поставио доктор Милорад Вишић и упутио ме код Миљинковића за команданта територијалне одбране села.

Председник већа: А за аутобусе, камионе, јесте ли тражили од њега?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: За аутобусе ми је пренео да се обратим Станку Вујановићу, да се он са њим договорио, а Станко Вујановић је имао седиште у „Велепромету“ а то је било након месец и нешто дана после пада Вуковара. Тада су већ неке функције тамо радиле.

Председник већа: Вишићу шта Ви кажете на ове наводе Жарка Милошевића.

Сведок Милорад Вишић: Тврдим да ја нисам могао да га поставим, да није, могао имао ингиренције да га постави ни Миљинковић па не знам како смо га онда могли поставити. Како смо те могли поставити ми?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Зато што си ти био мозак села и значи како си ти говорио тако се 99% у селу радило.

Председник већа: А јесте ли га упутили на овога Станка за ове аутобусе да тражи у Вуковару?

Сведок Милорад Вишић: Не. Станко није имао аутобусе, да је, не знам на који начин сам ја могао тебе послат код њега.

Председник већа: Свако од суочених лица остаје при свом исказу.

Завршено суочење.

Седите Жарко. Имате ли још нешто да кажете Вишићу Ви, да додате нешто што евентуално Вас нисмо питали или...? Немате?

Сведок Милорад Вишић: Не.

Председник већа: Има ли још неких питања за овог сведок? Не. Реците ми овако, јесте ли имали трошкове, одакле сте Ви дошли из Ветерника?

Сведок Милорад Вишић: Ветерника.

Председник већа: Јесте ли дошли аутобусом, колима, како?

Сведок Милорад Вишић: Колима.

Председник већа: Колима. Јел има неких трошкова?

Сведок Милорад Вишић: Ма ништа, бензин.

Председник већа: Не тражите.

Сведок трошкове не тражи, то је све што има да изјави, питања му се више не постављају.

Хвала Вам лепо, можете ићи. Личну карту сам Вам вратила. Довиђења.

Направићемо једну паузу од двадесетак минута па ћемо наставити даље са сведоцима. Реците.

Адв.Бранкица Мајкић: Судија ја сам хтела само да најавим да бих у 12 напустила претрес, колега Игњатовић ће остати.

Председник већа: Биће колега Игњатовић, добро. Реците Ви.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес у трајању од 20 минута, наставак се заказује у 11,05 часова.

Правимо паузу 20 минута.

Седите молим вас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Наставља се главни претрес у 11,10 часова.

Позовите ми сведока Безбрадица Предрага. Јесмо сви ту? Ви ћете остати и даље, а Жарка док видим још данас па ћу га после отпустити, можда ми треба још због суочења.

Испитивање сведока БЕЗБРАДИЦА ПРЕДРАГА

Добар дан. Јесте Ви Безбрадица Предраг?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесам.

Председник већа:

Констатује се да се пред судом налази сведок Безбрадица Предраг чији се идентитет утврђује на основу личне карте рег. број 005703884 издате 07.08.2014. године у ПС у Старој Пазови.

Безбрадица Ви сте овде саслушавани као сведок пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 12. фебруара 2013. године, па ме интересује јесу Вам исти лични подаци Ваши, нема неких измена?

Сведок Предраг Безбрадица: Не, исти су.

Председник већа: Је ли ово адреса Стари Бановци, ту станујете?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Предраг Безбрадица са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 12.02.2013. године, без измена и допуна, опоменут на дужност казивања истине, на последица давања лажног исказа, да давање лажног исказа представља кривично дело за које је предвиђена казна затвора до 5 година и упозорен да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или своје блиске сроднике наведене у члану 94 став 1 ЗКП тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење за Вас и испред Вас се налази текст заклетве, па прочитајте ту заклетву.

Сведок Предраг Безбрадица: Је ли треба наглас да прочитам?

Председник већа: Наглас само прочитајте.

Сведок Предраг Безбрадица: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Је ли прихватате то?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Председник већа: Добро. Положио заклетву, изјави:

Да видимо овако Безбрадица Ви сте давали овде исказ кажем пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 12.02.2013. године, ради се о догађајима у селу Сотин октобар месец 1991. године када су страдали Стјепан Штер и Снежана Блажевић, затим из новембра месеца 1991. године када је убијен Марин Кушић и догађај од 27.12.1991. године у Сотину када је страдало 13 цивила лица несрпске националности, па да нам кажете у вези са овим догађајима шта Вам је познато, да ли Вам је нешто познато, да ли сте Ви учествовали у овим догађајима, је ли остјете Ви при овој својој изјави коју сте дали пред Тужилаштвом?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Председник већа: Добро. Ајте да чујемо да ли су Вам познати овде оптужени, кога познајете Жарко Милошевић, шта је он тада радио, односно шта је био у то време у Сотину?

Сведок Предраг Безбрадица: Па ја сам ту у тужилаштву навео да је он био командант ТО, Територијалне одбране.

Председник већа: Добро.

Сведок Предраг Безбрадица: Међутим он је тврдио да није био, да је тек касније дошао на ту функцију, сад ја сам тако изјавио ту то знам, пошто сам ја био убеђен да је он био.

Председник већа: Је ли Вам познато лице Драган Митровић?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте.

Председник већа: Шта је он био, где је био?

Сведок Предраг Безбрадица: Био је у милицији у селу.

Председник већа: Драган Лончар?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Председник већа: Шта је он био?

Сведок Предраг Безбрадица: Па припадник Територијалне одбране.

Председник већа: Мирко Опачић?

Сведок Предраг Безбрадица: Е то не знам шта је био, мислим не знам да ли је имао тада неку функцију.

Председник већа: Је ли Вам познато лице Мирослав Милинковић?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Председник већа: Не, добро. Ајте да видимо у вези са овим догађајима, да ли сте Ви учествовали у вези са неким догађајима и шта Вам је познато у вези са ова три догађаја?

Сведок Предраг Безбрадица: Па први догађај викендица, ту сам био мислим, то сам изјавио.

Председник већа: Када је то било, овде стоји неутврђеног дана октобра месеца 1991.?

Сведок Предраг Безбрадица: Па отприлике тако, датум не могу да се сетим вероватно.

Председник већа: Добро, па шта сте Ви ту ишли у претрагу терена, чишћење, шта?

Сведок Предраг Безбрадица: Па отприлике тако.

Председник већа: Ко је био све са Вама је ли знате?

Сведок Предраг Безбрадица: Па био је Жарко Милошевић, био је заборавио сам му, покојни Зумбул, име, био је Драган Митровић, био је..., добро ја, Горан Павић, Жељко Јокић.

Председник већа: И шта се тада дешава?

Сведок Предраг Безбрадица: Па приликом претреса тих викендица пронађени су тај Штерн и заборавио сам.....

Председник већа: Снежана?

Сведок Предраг Безбрадица: Снежана и то је то, мислим и ту су назовимо тако ликвидирани.

Председник већа: Објасните нам мало како је то било, шта је било?

Сведок Предраг Безбрадица: Па не знам ја се сећам само да је Жаре извео њих из неке викендице и ту су они стајали и одједном је дошло до пуцњаве и

Председник већа: Ко је пуцао?

Сведок Предраг Безбрадица: Па ја чега се сећам то је да је Жаре одгурнуо пиштољ, низ неку падину, е сада да ли је он пуцао, пуцао је Зумбул, да ли је Жаре то не могу да тврдим, само сам видио када је гурнуо ногом овога пиштољ.

Председник већа: А ко је ову Снежану Блажевић убио?

Сведок Предраг Безбрадица: Е то не знам.

Председник већа: Ви када сте саслушавани пред Тужилаштвом за организовани криминал нешто другачије говорите, кажете одмах иза тога у ову Снежану је пуцао Драган Митровић из аутоматске пушке рафално са неколико метака, нисам видео у који део тела је погођена, не могу да тврдим да је још неко пуцао у ту жену, али колико се могу сетити не баш поуздано да је и овај Цволе из своје аутоматске пушке пуцао у Пишту у исто време када и Жаре. Јесте видели да је пуцао Митровић у ову Снежану?

Сведок Предраг Безбрадица: Па нисам директно видео, али се сећам да ме је он звао да ми покаже како је пуцао у њу, значи на основу тога сам претпоставио да је он пуцао, ето можда нисам добро се изразио.

Председник већа: Јесте Ви у некога пуцали од ових лица?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Председник већа: Да ли је Драган Лончар био ту са вама осталима на претрази тог терена?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте.

Председник већа: Горан Павић?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте.

Председник већа: Жељко Мијаковац?

Сведок Предраг Безбрадица: Па сада за њега не могу да тврдим.

Председник већа: Борис Анојчић?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте.

Председник већа: Овај Саша Дрча?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте, Драча.

Председник већа: Драча. Саша Драча. И шта је било са тим лицима када су их, када су убијена? Јесте затрпавали та два леша?

Сведок Предраг Безбрадица: Па да покопани су.

Председник већа: Па причајте ми, немојте да Вам вадим речи из уста, причајте ако се сећате шта је било, ја не знам ја нисам била тамо, зато Вас питам. Шта је било конкретно још, ко је покопао та лица?

Сведок Предраг Безбрадица: То нисам видио.

Председник већа: Нисте видели, јесте Ви учествовали у закопавању?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Председник већа: Не. А откуд знате да су закопани?

Сведок Предраг Безбрадица: Па закопани су зато што је мислим Зумбул, сада ја га тако зовем, је тражио од нас да их покопамо, међутим ја само одбио, неки су одбили сад ко је остао да их покопа то стварно не знам.

Председник већа: Добро, а у вези са убиством овог поштару Марина Кушића, је ли Вам шта ту познато?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Председник већа: Ту нисте учествовали?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Председник већа: Не знате ко га је убио?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Председник већа: А у вези са стрељањем ових, односно ликвидирањем ових 13 лица хрватске националности 27.12.1991. јесте учествовали у томе?

Сведок Предраг Безбрадица: Па.....

Председник већа: Шта је то било да чујем.

Сведок Предраг Безбрадица: Па једним делом сам учествовао, да.

Председник већа: Добро, ајде нам испричајте шта је то било?

Сведок Предраг Безбрадица: Па учествовао сам у томе када су они привођени у станицу, значи са Миодрагом Станојевићем, или тако некако, сам неке људе ја довео у станицу.

Председник већа: Ко Вам је то наредио?

Сведок Предраг Безбрадица: Па наређено нам је у станици милиције.

Председник већа: У станици милиције. Ви сте били припадник полиције?

Сведок Предраг Безбрадица: Па милиције.

Председник већа: Милиције, добро, и како сте та лица доводили, јесте их звали, па јесу дошли у вашу пратњу или сте им само саопштили да дођу?

Сведок Предраг Безбрадица: Уз нашу пратњу.

Председник већа: Доводили их значи?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Председник већа: Кога сте све довели, јел било више лица или?

Сведок Предраг Безбрадица: Па више лица, навео сам.

Председник већа: Је ли се сећате кога сте Ви довели?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Председник већа: Кога сте довели?

Сведок Предраг Безбрадица: Само мало да се, Андрија Рајс, Иво Матијашевић, е сада Кушић Марко и Манда чини ми се.

Председник већа: Марко Кушић и Магдалена?

Сведок Предраг Безбрадица: Е, могуће.

Председник већа: Добро. И због чега су та лица довођена?

Сведок Предраг Безбрадица: Па нама је наређено да их доведемо у станицу.

Председник већа: Је ли речено због чега?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Председник већа: И шта је било са њима даље?

Сведок Предраг Безбрадица: Па ништа, ми смо их довели у станицу, ту су преноћили и сутрадан су одвежени са камионом.

Председник већа: Ко је организовао ту возњу?

Сведок Предраг Безбрадица: Е то не знам.

Председник већа: Јесте Ви ишли у пратњи тог камиона?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Председник већа: Значи само сте учествовали у довођењу?

Сведок Предраг Безбрадица: Само у довођењу.

Председник већа: Тужиоче Ваш је сведок, изволите.

Заменик тужиоца: Председнице Ви сте му, овом сведоку цитирали, односно предочили шта је изјавио у истрази, везано за догађај из тачке 1.

Председник већа: Да.

Заменик тужиоца: Исто тако желим да кажем да је у истрази истог тог дана 12.02.2013. године, то је страна 8, на питање браниоца Драгана Митровића, одговара „прво је Жаре пуцао у Штера, а потом Митровић у Снежану, у тренутку када је Митровић пуцао у Снежану ја сам видео само тај први тренутак био је удаљен од њега неких 5 до 6 метара.

Председник већа: Јесте.

Заменик тужиоца: Данас не говорите тако?

Сведок Предраг Безбрадица: Молим?

Заменик тужиоца: Јесте чули шта сам Вам прочитао?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесам.

Заменик тужиоца: Па шта имате да кажете на тај део исказа који сте дали, јесте то изјавили пред тужиоцем?

Сведок Предраг Безбрадица: Па ја требало би да је.

Заменик тужиоца: Је ли то тачно?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте.

Заменик тужиоца: Јесте? Шта је тачно?

Сведок Предраг Безбрадица: Па то да су пуцали Зумбул и Жаре у Штера, а Драган Митровић у, како се зове, Снежану.

Заменик тужиоца: Значи Митровић је пуцао у Снежану?

Сведок Предраг Безбрадица: Па рекао сам Вам сад како сам дошао до тог закључка.

Заменик тужиоца: Данас говорите каже овако „Митровић ми је рекао да је у Снежану пуцао“ то сте рекли и сада малопре.

Сведок Предраг Безбрадица: Не, да ми покаже...

Председник већа: Да Вам је показивао, али у истрази не говорите тако, у истрази, односно пред тужиоцем кажете „у тренутку када је Митровић пуцао у Снежану, ја сам видео само тај први тренутак, био сам удаљен од њега неких пет до шест метара“, значи Ви кажете да сте видели то да је он пуцао? Па јесте видели?

Сведок Предраг Безбрадица: Па јесам.

Председник већа: Па што не кажете онда.

Сведок Предраг Безбрадица: Па све је то кроз маглу....

Председник већа: Питамо Вас, предочавамо Вам оно што сте Ви већ рекли, ништа ми не кажемо ново него оно што сте Ви већ рекли овде. Има ли још питања?

Заменик тужиоца: Везано за тачку три, рекао је оно што сте га питали везано за та лица која је привео и..., молим?

Председник већа: Да, да.

Заменик тужиоца: Та лица која је привео и да сутрадан су одвежени камионом, да ли знате шта се са тим лицима десило?

Сведок Предраг Безбрадица: Па из приче знам.

Заменик тужиоца: Шта, шта знате?

Сведок Предраг Безбрадица: Па да су стрељани.

Заменик тужиоца: А да ли знате ко их је стрељао? Пошто о томе говорите у истрази, па да сада....

Сведок Предраг Безбрадица: У истрази сам изјавио да....

Заменик тужиоца: Не чујем?

Сведок Предраг Безбрадица: У истрази сам изјавио да знам из приче, значи то не могу поуздано да тврдим пошто нисам био тамо.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Предраг Безбрадица: По селу се причало....

Заменик тужиоца: Је ли се причало ко је то урадио?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Заменик тужиоца: Ко?

Сведок Предраг Безбрадица: Па Жарко Милошевић, Драган Лончар, Зумбул, ја знам за њих тројицу.

Заменик тужиоца: На 8, 9 страни записника говорите кажете овако „када сам рекао причало се по селу да су ова лица побијена, конкретно лица која су била затворена преко ноћи у станици милиције, а чија сам имена наводио, да су у том убиству учествовали Милошевић Жаре, овај Цволе или Зумбул, Митровић Драган и Лончар Драган“ то је страна 8 и 9 записника, јесте чули и за Митровића?

Сведок Предраг Безбрадица: Па тако су причали.

Заменик тужиоца: Да ли се причало и за некога другог осим за ова лица која сте навели?

Сведок Предраг Безбрадица: То нисам чуо.

Председник већа: Даље каже у записнику „нисам чуо да се помињу у овом контексту имена Жељка Јокића, Тошић Славка и неког брке...“ тако то даље каже.

Заменик тужиоца: Да, да.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Реците ми, рекли сте да сте били у станици милиције, реците ми јесу, како се у село Сотин могло ући и из њега изаћи, да ли су требали папири, да ли су постојали пунктови, да ли је то неко контролисао, то ми реците?

Сведок Предраг Безбрадица: Па јесу, били су неки пунктови.

Заменик тужиоца: Колико је било пунктова?

Сведок Предраг Безбрадица: Па на сваком улазу и излазу из села, значи има их три.

Заменик тужиоца: Ко је контролисао?

Сведок Предраг Безбрадица: Па војска и чак смо ми једно време били.

Заменик тужиоца: А реците какав је однос, ви сте станица милиције, ко вама наређује, значи не вама као Предрагу Безбрадици, него милицији, ко вам је претпостављени?

Сведок Предраг Безбрадица: Ако се добро сећам у то време претпостављени је био Мирко Ковачевић.

Заменик тужиоца: Добро, али мислим у односу ајде да кажем постоји територијална одбрана, рекли сте да постоји у селу територијална одбрана, постоји станица милиције, ко је у том односу старији, ко је коме, да ли сте Ви равноправни субјекти или?

Сведок Предраг Безбрадица: То не знам.

Заменик тужиоца: А реците је ли постојала месна заједница у селу?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте.

Заменик тужиоца: Да ли они имају неке везе са вама, са вама као милицијом?

Сведок Предраг Безбрадица: Не знам.

Заменик тужиоца: Не знате, а реците јединица, да ли је била јединица ЈНА у селу?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте.

Заменик тужиоца: Какав је њихов однос према вама, да ли сте ви равноправни или они су старији од вас или немају везе са вама да ли знате нешто?

Сведок Предраг Безбрадица: То не знам исто. Мислим то...

Заменик тужиоца: Немам више.

Председник већа: Пуномоћник оштећених да ли имате питања за сведока?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Господине Безбрадица хајде да се мало вратимо на овај Ваш исказ у истрази, конкретно догађај претрес терена, рекли сте ишли сте у претрес терена, по чијој наредби је то било?

Сведок Предраг Безбрадица: Па не знам сад то није нико рекао лично наредио идемо у претрес терена, него једноставно то тако....

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Објасните ми не разумем како то нико није наредио, а идете?

Сведок Предраг Безбрадица: Па такав је био како да назовем скупимо се ту у тој станици и идемо у претрес терена, а сада ко је издао наређење да се иде то не знам.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Је ли било још сличних акција претреса терена сем ове?

Сведок Предраг Безбрадица: Па било је.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: И то исто сами се тако скупите?

Сведок Предраг Безбрадица: Па добро нисмо баш сами, значи али не могу да кажем ко је наредио када....

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Па добро милиција вам то каже командир милиције, ко каже?

Сведок Предраг Безбрадица: Па претпостављам да је он рекао. Значи није рекао директно мени, али претпостављам да је он наредио.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро, значи ипак је неко издавао ту наредбу да се иде у претрес терена. Добро, а само још овај догађај привођења ових цивила, Ви сте данас рекли каже „нама је наређено да их доведемо“.

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ко вам је наредио?

Сведок Предраг Безбрадица: Па то сам изјавио у истрази....

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Па објасните мало, зато што сте управо рекли „Жаре Милошевић је могло би се рећи“.

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Како је уствари дошло до тога опишите ми тај догађај, ви се налазите у станици милиције и шта се дешава?

Сведок Предраг Безбрадица: И онда нам говоре по неком списку....

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ко, ко говори?

Сведок Предраг Безбрадица: Па конкретно ту сам изјавио Жаре Милошевић.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А кажете говоре нам, да ли још неко?

Сведок Предраг Безбрадица: Па да ли говоре, говори.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Је ли ту можда био Мирко Ковачевић том приликом?

Сведок Предраг Безбрадица: Па био је.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Е сада дајте прецизирајте јесу вам рекли обојица, је ли рекао само један од њих, како је то било?

Сведок Предраг Безбрадица: Не могу да се сетим.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А тај списак је ли неко од њих држи списак?

Сведок Предраг Безбрадица: Па конкретно ја га нисам видео али је била прича да је направљен неки списак.

Председник већа: А како су, ко је вама дао налог да рецимо доведете Рајса, Ивицу Матијашевића, ко? Јесу вам дали имена тих лица, како је дошло до тога да баш њих приведете?

Сведок Предраг Безбрадица: Па то су нам усмено рекли.

Председник већа: А усмено имена којих треба да доведете. Добро.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Они вам, опет се враћам на оно, ко, је ли вам каже Ковачевић, да ли вам каже Жарко Милошевић, ко вам каже доведи тога, тога и тога?

Сведок Предраг Безбрадица: Па ако се добро сећам Жарко Милошевић.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јесу вам рекли из ког разлога?

Сведок Предраг Безбрадица: Не. Ништа.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Само да Вас питам, а имате ли сазнања ко је наредио за Славицу Цицварић да се доведе?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Не, Ви њу нисте привођили.

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А реците ми да ли познајете Миодрага Вишића?

Сведок Предраг Безбрадица: Миодрага....

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Тако је.

Сведок Предраг Безбрадица: Или Милорада?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Милорада, да, пардон.

Сведок Предраг Безбрадица: Познајем.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Шта је он био тамо у Сотину?

Сведок Предраг Безбрадица: Ја колико знам, ништа, мислим није имао неку функцију.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јесте се сретали са њим, је ли он нешто тамо радио.

Сведок Предраг Безбрадица: Па био је лекар.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Само то вам је познато?

Сведок Предраг Безбрадица: Да ли је неку функцију обављао то ми није познато.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро, немам више питања.

Председник већа: Добро, бранилац Митровића је ли има питања за сведока? Реците. Само се представите због транскрипта.

Адв.Војислав Вукотић: Господине сведоче Ви сте на почетку данашњег Вашег исказа рекли да не знате ко је пуцао у Снежану, након тога пошто Вам је предочен исказ из истраге, онда сте дали потпуно другачију верзију страдања те Снежане. Ја Вас молим да пречистимо то, да ли сте Ви видели да је Митровић Драган пуцао у оштећену Снежану Блажевић или не?

Председник већа: Безбрадица јесте видели то?

Сведок Предраг Безбрадица: Па већ сам то изјавио, директно нисам видео, значи нисам гледао, али он ме је звао после те пуцњаве да ми покаже, значи на основу тога сам....

Председник већа: Па добро, али Ви у истрази другачије кажете.

Сведок Предраг Безбрадица: Добро, то је у истрази.

Председник већа: Ви овде другачије кажете.

Адв.Војислав Вукотић: Знам, знам.

Председник већа: Одмах каже иза тога у ову Снежану је пуцао Драган Митровић из аутоматске пушке рафално са неколико метака.

Адв.Војислав Вукотић: Ја Вас молим да ми дозволите да ја....

Председник већа: Изволите.

Адв.Војислав Вукотић: Је ово предочавање у фази постављања мојих питања он је то и раније, када сте му Ви предочили рекао, ја питам поново да ли је он видео и он је већ рекао то што је рекао. Знате, да ли је то, ако можете још колико сам ја разумео Ваш исказ, да сте то сазнали од Драгана Митровића, јесте то претпоставили јер Вам је он нешто причао и тако даље, је ли то тако било?

Сведок Предраг Безбрадица: Па може се тако рећи.

Адв.Војислав Вукотић: Да....

Заменик тужиоца: Да ли је претпоставио или му је рекао, сад....

Председник већа: Је ли Вам он конкретно рекао, неразумљиво је питања, или претпоставите, шта, је ли Вам он рекао?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте.

Председник већа: Шта?

Сведок Предраг Безбрадица: Па звао ме да видим после пуцњаве њу мртву, значи ја сам одбио и претпостављам да је он пуцао у њу, мислим.. па добро сада не могу да се, не могу да кажем видио сам кад је убио.

Адв.Војислав Вукотић: Ја бих молио, ја бих молио, предочен је његов исказ, он даје данас нешто другачији исказ, не можемо ми сада вршити то више пута предочавање ко што тужилац чини.

Председник већа: Не, зато што каже различито, данас каже претпостављам видео сам показао ми је, па шта је сада од тога истина, управо то питамо.

Адв.Војислав Вукотић: Судија ја сам га управо питао да то, и он је одговорио на то питање и мислим нема смисла да му се сада поново предочава шта је рекао у истрази.

Заменик тужиоца: Судија могу ја?

Председник већа: Реците.

Адв.Војислав Вукотић: И ја....

Председник већа: Чекајте само док заврши питања. Реците, изволите. Ајмо даље са питањима.

Адв.Војислав Вукотић: То мислим да није, сада само један моменат....

Заменик тужиоца: Је ли могу ја само судија апропо овога, о чему....

Председник већа: У вези са овим?

Заменик тужиоца: Да, управо то.

Председник већа: Реците, само да чујемо тужиоца.

Заменик тужиоца: Ја сам га управо данас питао и када сам га питао онда је рекао видео сам.

Председник већа: Да, да.

Заменик тужиоца: Сада поново на исто питање браниоца каже нисам видео....

Председник већа: Све то има евидентирано. Добро, све има евидентирано.

Адв.Војислав Вукотић: У каснијој фази поступка....

Председник већа: Добро, нећемо се сада расправљати колега Вукотићу наставите са питањима. Све је то евидентирано.

Адв.Војислав Вукотић: Ја мислим да није уреду да ако ја постављам питања да сада се предочава.

Председник већа: Има право да примети само, ајде даље.

Адв.Војислав Вукотић: Примећено је пре тога судија.

Председник већа: Добро, изволите.

Заменик тужиоца: Примећујем да постављате питања на која је одговорено.

Адв.Војислав Вукотић: Само овако, господине, можете ли Ви прецизно временски да кажете када је био тај догађај у вези страдања ово двоје Штера и Блажевића? Временски.

Заменик тужиоца: Одговорио је на то питање.

Адв.Војислав Вукотић: Добро, не, не, одговорио не одговорио ја постављам питање.

Заменик тужиоца: Питао га је председник већа.

Адв.Војислав Вукотић: Кад, кад?

Председник већа: Он је рекао сматра да је било овде како стоји у оптужници.

Сведок Предраг Безбрадица: Отприлике, да...

Председник већа: Отприлике, да.

Адв.Војислав Вукотић: Ја реко зато прецизно....

Председник већа: Је ли можете прецизно да се изјасните када је то било?

Сведок Предраг Безбрадица: Па не могу.

Адв.Војислав Вукотић: У ком месецу је то било, је ли то било у октобру?

Сведок Предраг Безбрадица: Не могу прецизно да се изјасним.

Адв.Војислав Вукотић: Да, јер ми, када?

Сведок Предраг Безбрадица: Па да изјавио сам отприлике у октобру, значи....

Адв.Војислав Вукотић: Не можете прецизно. Е добро сад још имам питање можда и више, да ли господине је Вама познато да је против Вас вођен кривични поступак у вези ових догађаја у Сотину и да ли сте Ви у том поступку да је издата међународна потерница која је била?

Сведок Предраг Безбрадица: То мислите у Хрватској?

Адв.Војислав Вукотић: Да, да.

Сведок Предраг Безбрадица: Да, упознат сам са тим.

Адв.Војислав Вукотић: Добро. А добро, да ли знате када је оптужени Драган Митровић дошао у Сотин и да ли Вам је познато одакле је дошао?

Сведок Предраг Безбрадица: То не могу. Из, познато ми је, из Вршца. Дошао је вероватно пре ових догађаја, сад колико то не могу да.

Адв.Војислав Вукотић: Добро, када се ради о овом трећем догађају страдању оних 13 цивила, молим да се вратимо микрофону, овај Ви сте раније рекли да сте чули ко је тамо, да је бу било неко страдање и тако даље, можете ли прецизније да нам кажете после колико времена од тога догађаја сте то чули и можете ли да кажете ко отприлике, ко вам је дао да укажете на ту особу, или особе, које су Вам дале такву информацију?

Сведок Предраг Безбрадица: Па не могу.

Председник већа: А када сте чули у односу на догађај кад се десио?

Сведок Предраг Безбрадица: Па рецимо за....

Председник већа: После колико?

Сведок Предраг Безбрадица: Дан, два, три сада не могу ни то прецизно.

Адв.Војислав Вукотић: Добро. Да ли Ви можда знате по чијем наређењу, можда је то питано не знам или сте рекли, наређењу ова јединица када је у питању догађање са Штерном и Блажевићком, па и онај други догађај, трећи, по оптужници, да ли Вам је познато ко је наредио и да ли је то у некој пракси било, ко је наредио то чешљање терена и све остало?

Сведок Предраг Безбрадица: Па не знам рекао сам.

Председник већа: Рекао је да не зна. Да, рекао је да не зна, да је добио наређење да иде, али да не зна од кога тачно.

Адв.Војислав Вукотић: Да ли сте можда знали овај, ову оштећену страдали Мирјану Рагуш?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Адв.Војислав Вукотић: Значи то је отприлике све што бих ја сам мислио да Вас питам овде.

Председник већа: Добро, хвала колега Вукотићу хвала.

Бранилац оптуженог Драгана Лончара, колега је ли имате питања?

Адв.Радоје Алексић: Као бранилац оптуженог Драгана Лончара поставио бих питање да се после неко да је чуо да се причало по селу да је приликом стрељања ових 13 лица да је био присутан и Драган Лончар, то што је чуо да ли је чуо да је Драган Лончар био само присутан или је чуо да је и Драган Лончар учествовао у том пуцању, колико ту прецизније мало да нам се сведок изјасни, ту причу коју он да је?

Сведок Предраг Безбрадица: Не, нисам чуо да је пуцао, него да је био присутан,

Адв.Радоје Алексић: И још једно питање, да ли сте били у станици милиције или нисте били у вечерњим сатима крајем децембра месеца 1991. године када је Жарко Милошевић дошао и донео списак за стрељање људи и ставио га на сто у станици милиције, да ли сте ту били или нисте били?

Сведок Предраг Безбрадица: Да ли је Милошевић дошао и донео списак и ставио на сто.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте били или нисте били?

Сведок Предраг Безбрадица: Па не могу да одговорим да ли сам био или нисам био, али нисам видио тај тренутак.

Адв.Радоје Алексић: Хвала немам више питања судија.

Заменик тужиоца: Председнице могу ја?

Председник већа: Реците.

Заменик тужиоца: На питање браниоца Лончара, колеге Алексића, он је данас рекао да је чуо да су та лица Милошевић, Митровић, Драган Лончар, била присутна.

Председник већа: Да.

Заменик тужиоца: А у овом исказу из истраге и данас када смо га питали нешто друго каже, а да ја сада не би импровизовао, на страни 8 и 9 тог записника од 12.02.2013. године, каже за оне који су приведени у станицу милиције чуо сам да су убијени, да су у њиховој ликвидацији учествовала, учествовала, не каже били присутни, него учествовала двојица...

Адв.Радоје Алексић: Судија ово је слободно тумачење тужиоца, молим вас.

Председник већа: Добро, није слободно, он предочава исказ, а он ће да каже шта је....

Адв.Радоје Алексић: Он се фино изјаснио сада да је он чуо, да је он чуо.

Председник већа: Добро, то је се изјаснио, а сад....

Адв.Радоје Алексић: Сад тужилац хоће да му нешто наметне, и да му стави нешто друго....

Председник већа: Неће да му наметне, молим вас чита и предочава како је рекао у истрази.

Адв.Радоје Алексић: Али је сада децидирано рекао да је чуо да је био присутан....

Председник већа: Добро, па нека је ево хоћемо да поновимо још да чујемо, пустите нека пита.

Адв.Радоје Алексић: Он је рекао децидирано се изјаснио да је само чуо да је био присутан....

Председник већа: Добро, то смо чули. Предочите му још једном....

Заменик тужиоца: Значи за оне који су приведени у станицу милиције чуо сам да су убијени и да су у њиховој ликвидацији учествовала и тројица против којих је подигнута оптужница, значи не присутна него учествовала, и сада како се зове, када сам рекао причало се по селу да су ова лица побијена, конкретно лица која су била затворена преко ноћи у станици милиције чија сам имена наводио, да су у том убиству учествовали, значи поново глагол учествовали, Милошевић Жаре, овај Цволе или Зумбул, Митровић Драган или Лончар Драган, значи моје питање гласи зашто у истрази говори учествовали, а сада говори присутни, односно шта је тачно?

Председник већа: Шта је сада тачно, ово што сте рекли у истрази да су, када су ова лица побијена конкретно лица које су била затворена преко ноћи у станици милиције, чија сам имена наводила, да су у том убиству учествовали Милошевић Жаре, овај Цволе или Зумбул, Митровић Драган, Лончар Драган.

Адв.Радоје Алексић: Само судија предочите му то да је чуо ту причу.

Председник већа: Тако кажете у истрази, у истрази.

Сведок Предраг Безбрадица: Добро то је сада разлика у једној речи, био или.....

Председник већа: А данас кажете да сте чули да је Лончар учествовао, шта је истина?

Адв. Радоје Алексић: Данас је рекао да је био присутан.

Председник већа: Да је био присутан. Шта је истина?

Сведок Предраг Безбрадица: Па истина је мислим и једно и друго, био је тамо, е сада да ли је он учествовао или лично у....

Председник већа: А то сте све чули, је ли?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Председник већа: Од кога?

Сведок Предраг Безбрадица: Па рецимо то за Драгана од њега лично.

Председник већа: Од Лончара?

Сведок Предраг Безбрадица: Да.

Председник већа: Он Вам је то рекао?

Сведок Предраг Безбрадица: Па није само мени, рекао је у једној причи у неком кафићу није ни битно.

Адв.Радоје Алексић: Судија ја морам само да појасним да нам објасни шта је чуо од Лончара да је био присутан или да је учествовао?

Председник већа: Шта сте чули од Лончара?

Сведок Предраг Безбрадица: Па ништа конкретно, значи није он мени рекао ја сам пуцао, него да је био тамо.

Адв.Радоје Алексић: Ето то, хвала судија.

Председник већа: Добро. Има ли питања одбрана Опачића? Нема. Има ли сад колега Алексићу за Вашег, за Милинковића имате ли нека питања као његов бранилац? Нема. Добро. Да ли оптужени имају нека питања за сведока Безбрадицу? Приђтите овде за микровон представите се и поставите питање.

Опт.Драган Лончар: Хтео би да питам Безбрадицу у вези овога што је споменуо, да кажем ми смо провели после тог догађаја пар година у Петровцима, значи спавали смо у истој соби, били смо на истом положају у резерви и све остало, да ли је икада чуо од мене да сам ја причао, хвалио се или нешто да сам ја учествовао у тој ликвидацији тих људи или је чуо у контексту приче да се тај догађај десио? Значи ја сам причао то многим шта се десило, да ли је то тако било или сам ја лично рекао да сам ја учествовао у пуцњави, да сам ја некога убио или нешто тако?

Сведок Предраг Безбрадица: Ниси рекао лично да си убио некога него да си био тамо.

Опт.Драган Лончар: У контексту приче да сам причао шта се десило?

Сведок Предраг Безбрадица: А, не.

Опт.Драган Лончар: Толико сам хтео зато што сам ја ово рекао у истрази да сам ја многим причао о том догађају после тог догађаја.

Председник већа: Добро, то сте прочали, добро, добро. Има ли још питања за сведока Безбрадицу?

Адв.Душан Игњатовић: Судија је ли могу само за тренутак да се консултујем са клијентом.

Председник већа: Ајде. Опачићу хоћете Ви питање?

Опт.Мирко Опачић: Хоћу.

Председник већа: Поставите конкретно, само се представите.

Опт.Мирко Опачић: Када си рекао да си ишао, ти си људе то скупљао значи рекао да су ти усмено говорили, мене интересује конкретно Кушић, рецимо рекли су ти да идеш по Кушић Марка, да ли су ти рекли Кушић Марко сам или Кушић Марко и Магдалена, да ли се сећаш, ако се сећаш сећаш, шта су ти рекли да ли само Марко или обадвоје?

Сведок Предраг Безбрадица: Ја мислим обадвоје, да не испадне ја мислим, него обадвоје.

Опт.Мирко Опачић: Добро, хвала. Ништа више.

Председник већа: Добро, има ли још питања за сведока? Безбрадица је ли то све, је ли имате још нешто да додате што Вас нисмо питали?

Сведок Предраг Безбрадица: Па нема.

Председник већа: Питања се више сведоку не постављају, то је све што има да изјави. Је ли имате Ви неке трошкове одакле сте дошли?

Сведок Предраг Безбрадица: Па није, близу сам ја.

Председник већа: Немате.

Сведок Предраг Безбрадица: Бановци, небитно.

Председник већа: Добро, то је близу. Не тражите трошкове је ли?

Сведок Предраг Безбрадица: Не.

Председник већа: Сведок трошкове не тражи.

Хвала Вам лепо можете ићи. Довиђења. Личну карту сам Вам вратила?

Сведок Предраг Безбрадица: Јесте.

Председник већа: Добро. Нека уђе сведок Тодоровић Драган.

Констатује се да Бранкица Мајкић, адвокат, напушта заседање уз одобрење председника већа, а остаје бранилац Опачић Мирка адвокат Душан Игњатовић.

Довиђења.

Испитивање сведока ТОДОРОВИЋ ДРАГАНА

Добар дан. Драган Тодоровић је ли?

Сведок Драган Тодоровић: Да.

Председник већа: Дајте ми само Вашу личну карту Тодоровићу.

Пред судом се налази сведок Драган Тодоровић чији се идентитет утврђује на основу личне карте рег. број 001911677 издате 03.06.2010. године у Полицијској станици у Аранђеловцу.

Ево враћам Вам личну карту. Тодоровићу Ви ћете данас бити саслушани као сведок овде пред судом у вези догађаја у месту Сотин, односно селу Сотин крај 1991. године, Ви сте већ давали овде исказ пред тужиоцем за ратне злочине на записнику од 26.02.2013. године, па ми реците Ваши лични подаци јесу исти, је ли нема неких измена?

Сведок Драган Тодоровић: Исти.

Председник већа: Са личним подацима као на записнику пред тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 26.02.2013. године.

Сведок опоменут на дужност казивања истине, на последице давања лажног исказа.

Нисте у сродству, завади са оптуженима?

Сведок Драган Тодоровић: Не.

Председник већа: Несродан, незавађен, опоменут да је давање лажног исказа кривично дело за које је предвиђена казна затвора до 5 година, те да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или своје блиске сроднике наведене у члану 94 став 1 ЗКП-а тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И сведоци полагају заклетву, испред Вас се налази ту текст заклетве па прочитајте наглас.

Сведок Драган Тодоровић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро.

Положио заклетву, изјави:

Је ли се сећате Ви Ваше изјаве коју сте давали пред Тужилаштвом за ратне злочине 26. фебруара 2013. године, је ли остајте при тој изјави?

Сведок Драган Тодоровић: Остајем при тој изјави.

Председник већа: Добро. Реците ми овако Драгане, Ви сте у то време били у Сотину, у ком својству, шта сте радили и да ли познајете кога овде од оптужених, да ли сте са њима сарађивали, шта сте сарађивали евентуално у вези којих послова и то, дајте нам то мало реците?

Сведок Драган Тодоровић: У Сотину сам био у оквиру позадинског батаљона, обављао сам послове помоћника команданта за морал, и мој основни посао био је да одржавам морал код војске да не буде дезертирања и да извршавамо све добијене задатке. Што се тиче оптужених препознао сам то када сам давао изјаву и почетком 2013. године код тужиоца, Жарка Милошевића, друге нисам препознао.

Председник већа: Шта је био тада Жарко Милошевић, шта је радио у Сотину у то време?

Сведок Драган Тодоровић: Па ја сам скоро свакодневно сам био у Сотину понеки пут сам одлазио у друга места, друга места, али када сам био у Сотину сретао сам многе људе па и Жарка Милошевића мислим да је обављао неки ајде да кажем овако одговоран посао у оквиру њихове организације, да ли територијалне одбране или милиције или шта је већ постојало од органа цивилне власти.

Председник већа: Добро, а је ли Вам познат Мирко Опачић?

Сведок Драган Тодоровић: Па мени је познат овако, звучи ми познато име али не бих могао сада да каже док не бих можда.....

Председник већа: Погледајте, окрените се, па је ли порепознајте Мирка Опачића у том првом реду негде?

Сведок Драган Тодоровић: Ти си Мирко, е па добро, познат ми је лик.

Председник већа: Је ли знате шта је Мирко радио у то време? Седите Мирко.

Сведок Драган Тодоровић: Па не знам шта је радио, али знам само да је опет био неки представништво каже овако или је био ту у органима власти или је нама.....

Председник већа: Је ли Вам познат Драган Митровић? Устаните Митровићу да Вас само погледа.

Сведок Драган Тодоровић: Овај човек не.

Председник већа: Не, добро. А Мирослав Милинковић?

Сведок Драган Тодоровић: Мирослав Милинковић командант позадинског батаљона, мој командант.

Председник већа: Добро, Ваш командант, он је тада био значи командант позадинског батаљона, је ли тако?

Сведок Драган Тодоровић: Добро. Добро.

Председник већа: И реците ми даље шта сте Ви још конкретно радили, са ким, јесте сарађивали са Опачићем, са Жарком Милошевићем, је ли имала војска неке сарадње послове, нешто јесте, јесу они долазили код Вас, јесу нешто тражили и јесте Ви имали са њима неке разговоре?

Сведок Драган Тодоровић: Па ја са њима јесам разговарао и сусретали смо се у селу, али нисам имао неке конкретне задатке, на пример да бих нешто ја са њима као органима власти, органима власти нешто сарађивао, осим што ми је познато било да су постојали ти контакти и од самог доласка, то сам и говорио и раније, када смо дошли и

сместили се прво у школу, а затим се сместили у куће, да су нам ти људи помагали да се сместимо, да нас прихвате, а касније смо ми помагали њима колико смо могли.

Председник већа: Добро. А реците ми овако да ли је војска, конкретно значи овај 80. моторизована је ли бригада која је била ту, позадинска да ли је давала некада камионе, аутобусе или нешто за потребе ове цивилне власти у Сотину?

Сведок Драган Тодоровић: О томе сам говорио и раније и могу да поновим и овог пута, да ми је било познато јер сам видео и својим очима на пример да су коришћена моторна возила која смо ми имали у саставу своје јединице за одређене потребе мештана, да ли је то било за убирање летина, то сам видео, да ли је било за превоз црепа, за поправке кућа или за одлазак код лекара да ли у Негославце где је била смештена наша санитарска чета, или на пример у Бачку Паланку где сам и сам једном отишао био нешто није било добро неком од мештана, па сам отишао тим возилима које смо добили код лекара.

Председник већа: Добро, а реците ми....

Сведок Драган Тодоровић: Значи то ми је познато.

Председник већа: Овако, у вези са, кажете дошли сте у Сотин био Вам је Мирослав Милинковић командант, је ли, јесте имали Ви неку наредбу на основу које сте распоређени ту у Сотин, је ли Вам позната ова наредба дођите да погледате молим Вас.

Сведоку се предочава наредба Команде 80. моторизоване бригаде од 26.11.1991. године.

Да ли Вам је ова наредба позната?

Сведок Драган Тодоровић: Колико се сећам исто ме то и тужилац показивао, ја кажем ја се не сећам баш те наредбе и....

Председник већа: Морате, пардон, морате тамо за микрофон, ево можете и овде, да се снимите. Реците само.

Сведок Драган Тодоровић: Јер није ми остало у сећању, није ми остало у сећању да смо ми тој наредби неку пажњу поклањали, да смо то нешто анализирали и да смо неких поступања имали баш специјално по тој наредби, јер све послове које сам обављао и раније обављао сам и после те наредбе.

Председник већа: Добро, је ли овде стоји наредба: наређујем формирати команду у селу Сотин, састава капетан прве класе Дринковић Мирослав командант места, капетан прве класе Јанковић Немања заменик команданта и поручник Тодоровић Драган члан команде, јесте били тад поручник?

Сведок Драган Тодоровић: Јесам.

Председник већа: И каже даље шта треба да радите у наведеном месту организовати власт у складу са правилима службе оружаних снага, одговарајуће одредбе које се односе на гарнизонску и касарнску службу и предузети све мере у циљу

спречавања упада диверзантско терористичких група и вршења терористичке акције, сачинити упутства за рад, обезбедити нормалне услове за живот и рад становништва, спречити свако малтретирање становништва и мештана и неовлашћен улазак и претрес у станове и куће. Је ли то било?

Сведок Драган Тодоровић: Да, ја мислим да смо се ми одређеним активностима бавили и раније и никакве, не сећам се, добили неке посебне задатке баш на основу те наредбе, али не сећам се ни да сам то примио.

Председник већа: Не сећате се?

Сведок Драган Тодоровић: Да.

Председник већа: Реците ми још ово да ли се сећате да ли Вам је уопште нешто познато о овим догађајима који стоје у оптужници о страдању најпре лица Стјепана Штера и Снежане Блажевић, можете тамо, неутврђеног дана октобра месеца 1991. па о убиству Марина Кушића, новембар месец 1991. и страдању 13 лица хрватске националности 27. децембра 1991. да ли Вам не јешто познато у вези са тим догађајима?

Сведок Драган Тодоровић: Није ми познато ништа, мени је само једноставно остало у сећању било да су постојале одређене тензије када смо ту дошли после одређеног времена, поготово после пада Вуковара, то су и постојале одређене тензије међу самим становницима Сотина, али да су за та убиства да се то десило то ми није познато.

Председник већа: Јесте сазнали Ви о овоме, о овим догађајима и кад сте сазнали?

Сведок Драган Тодоровић: Па сазнао сам на пример да се дешавало али релативно да кажем овако у скорије време, из штампе и ...

Председник већа: Значи у то време тамо кад сте били то нисте знали.

Сведок Драган Тодоровић: Да. Кад су почели да истражују људи, кад су долазили код мене.

Председник већа: Тек сте тад сазнали.

Сведок Драган Тодоровић: Па било је неких, знате, било је што кажу звоцкало се и причало се да је било неких страдања, али конкретно нисам имао прилику да ни од кога да чујем ништа конкретно.

Председник већа: Добро. А да ли се сећате пред католички Божић, да ли је Мирослав Милинковић био у Сотину, значи `91. године говоримо? Дал` се сећате тога?

Сведок Драган Тодоровић: Милинковић је био командант позадинског батаљона, значи ми смо сви били смештени у Сотину и после пада Вуковара, после неколико дана почели смо и припремне активности за повратак кући, за контролу машино техничких средстава и свега да би се припремили за враћање кући, а одлазили су како војници, тако и официри, па и ја сам, одлазили смо и кућама на одређено време.

Председник већа: На одсуство јел`.

Сведок Драган Тодоровић: На одсуство, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Драган Тодоровић: Ја се сећам што кажу и знам да сам и сам био на одсуству и кад сам се вратио мислим да је Милинковић после тога да је и он ишао на одсуство, да није био ту.

Председник већа: А јел` то било за време католичког Божића, ту негде?

Сведок Драган Тодоровић: Не могу сад да лоцирам баш тачно кад је било али знам да је кад сам се ја вратио, а ја знам што кажу овако, да сам био у том периоду на одсуству.

Председник већа: Добро, а јел` вам познато лице Милорад Вишић?

Сведок Драган Тодоровић: Да. Милорад Вишић, виђао сам га неколико пута и били смо и заједно да ли једном или два пута или три, не знам сад, углавном неколико пута и сетио сам се што каже, и скорије тачно и како се звала и госпођа код које смо били на вечери, то је госпођа Оливера била у Сотину, где је било неколико генерација у породици, позивали су нас на вечеру и ту смо били заједно, био је и капетан Милинковић тада командир мој, и био је и Вишић и остало ми је у сећању то сам и рекао да ми је испразнио и пушку, једног дана каже да огаравиш пушку, ниси огаравио пушку после пада Вуковара и испалио у ваздух из моје пушке. Узео моју пушку и испалио рафал ето, то ми је остало у сећању.

Председник већа: Јел он имао неку функцију ту у Сотину, у смислу власти?

Сведок Драган Тодоровић: Не знам да ли је имао неку функцију.

Председник већа: Шта је он по струци био?

Сведок Драган Тодоровић: Био је лекар и знам да је волео што кажу овако био говорљив, комуникативан и волели смо ето да се шалимо и да причамо о тим животним неким ситуацијама.

Председник већа: И још једно питање за вас. Јел` војска држала на тим излазима из Сотина, јесу били неки пунктови страже, јел` могло да се уђе, да се изађе како је ко хтео или је требала нека дозвола, пропусница, како је то било?

Сведок Драган Тодоровић: Биле су страже и на улазу и на излазу из Сотина и то је држала наша војска и само са пропусницама је могло да се прође.

Председник већа: Значи без пропуснице ...

Сведок Драган Тодоровић: Сви смо имали пропуснице.

Председник већа: Сви, значи сви су морали да имају и покажу пропусницу, без ње се није могло ући и изаћи.

Сведок Драган Тодоровић: Да, да, сви смо имали пропуснице.

Председник већа: А реците ми ово, јел` имала војска неке машине такозване „улт“ за рашчишћавање, конкретно 80. моторизована бригада?

Сведок Драган Тодоровић: Ја колико се сећам, не знам баш што каже овако у структури шта је било све, да ли је било тих радних машина у оквиру позадинског батаљона, логичније ми је да је то било у оквиру инжењерског батаљона, ако се ради о грађевинској машини „ултеру“, знам како машина изгледа.

Председник већа: А јесте видели некад док сте Ви били ту у Сотину, ту грађевинску машину „улт“?

Сведок Драган Тодоровић: Не.

Председник већа: Добро. А јел` војска имала камионе?

Сведок Драган Тодоровић: Има.

Председник већа: Које марке?

Сведок Драган Тодоровић: Разне врсте камиона.

Председник већа: Јел` „Там“, „Фап“?

Сведок Драган Тодоровић: И цивилне камионе и војне камионе, јер су мобилисани били и цивилни камиони, и војне камионе, различите.

Председник већа: Добро. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Реците ми, кажете да познајете овог окривљеног сарадника Жарка Милошевића, реците ми да ли је он долазио у команду за време вашег боравка у Сотину, за време боравка ваше јединице?

Сведок Драган Тодоровић: Па ја не могу да се сетим тачно где смо се сусретали, али углавном смо се сусретали у Сотину.

Заменик тужиоца: Добро. Да ли је било одржавања заједничких састанака војске, кад кажем војске ЈНА и локалних органа који су тамо функционисали, мислим на месну заједницу, територијалну одбрану, станицу милиције, да ли сте имали заједничких састанака?

Сведок Драган Тодоровић: На тим заједничким састанцима и ако их је било ја нисам био, за те заједничке састанке не знам.

Заменик тужиоца: Да ли је било реферисања свакодневног шта се дешава у селу?

Сведок Драган Тодоровић: Па ја сам само имао релацију према мом команданту, значи ни према коме другом.

Заменик тужиоца: Која је најстарија јединица у селу?

Сведок Драган Тодоровић: Па не знам која је најстарија, знам да је било ту наш позадински батаљон је био у селу.

Заменик тужиоца: Ко је држао ефективну контролу над селом?

Сведок Драган Тодоровић: Па наш позадински батаљон.

Заменик тужиоца: Значи ви сте најстарија јединица.

Сведок Драган Тодоровић: Па добро.

Заменик тужиоца: Сви су под вама?

Сведок Драган Тодоровић: Не знам ко је још био, не знам.

Заменик тужиоца: Да ли се одржавају свакодневно састанци везани за функционисање о чему вам је судија показивала, постоји наредба о надлежности успостављању команде и задацима, да ли се врши контрола поштовања те наредбе?

Сведок Драган Тодоровић: Па ја колико се сећам, не могу да тврдим да смо ми имали свакодневно састанке у оквиру команде.

Председник већа: Па добро, јесте имали периодично, седмично или?

Сведок Драган Тодоровић: Па ја мислим да смо највише што каже кад смо у прилици да се сретнемо то су били и састанци, да нисмо ми имали неке формалне неке састанке у одређено неко време, бар ја се тога не сећам.

Заменик тужиоца: Да ли је ваша јединица и ваш командант учествовао на било који начин у успостављању тих цивилних органа власти и персоналним решењима тих цивилних органа? Да ли имате сазнања о томе?

Сведок Драган Тодоровић: Мени то није познато.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли се сећате да је тада тамо пред католички Божић долазио окривљени сарадник Милошевић и тражио, да ли од Вас да ли од капетана Милинковића, камион ради одвожења једне групе људи како он каже у непознатом правцу односно на, који су касније кориштени за ликвидацију и да се за тај камион да возач из ваше јединице. Да ли знате нешто о томе?

Сведок Драган Тодоровић: То ми је Жељко Милошевић рекао на крају када сам био у истрази код господина тужиоца и питао ме да ли се ја сећам тога да је он дошао, да је био код команданта Милинковића и да је њему рекао да треба камион и то рекао за неке

намене и каже да сам ја био присутан и као да је њему командант Милинковић рекао да ћу ја то као да обезбедим. Ја се не сећам тога нити, поготово тако нешто знам да сте узимали камионе и да су узимали људи из села, да су добијали одобрење, ја нисам ни одобравао камионе нити било шта али за те сврхе то ми стварно није познато.

Заменик тужиоца: А када Ви дате камион рецимо, да ли дате и возача или се даје њима у месној, овамо у тим цивилним органима па да они сами користе

Сведок Драган Тодоровић: Знате шта ја стварно не могу да се изјашњавам о томе јер у домену мојих одговорности, ја нисам нити давао камионе нити одобравао...

Заменик тужиоца: Дал` се сећате?

Сведок Драган Тодоровић: А дал` се сећам да су, па ја мислим, шта ја знам, али то је већ магловито сећање, виђао сам камионе и знам да су ангажовани били и знам да су конкретно на пример ангажовани били за грађевински материјал да су превозили сад, било је вероватно и са возачима и без возача.

Заменик тужиоца: Добро. Немам више питања.

Сведок Драган Тодоровић: Мислим ...

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећених јел` има питања за сведока?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Марина Кљаић пуномоћник оштећених. Господине Тодоровићу питала бих вас, када ваш командант негде оде ко га мења?

Сведок Драган Тодоровић: Нисам чуо, када оде ...

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Када ваш командант оде ко га мења, како то иде? То сте спомињали нека одуства, а командант ...

Сведок Драган Тодоровић: Кад оде ко га мења?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Да.

Сведок Драган Тодоровић: Па заменик команданта ваљда, требало би да буде уствари.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јел` то он одређује ко ће га мењати?

Сведок Драган Тодоровић: Или командант одреди ко ће га мењати, да, или добије овлашћење од свог претпостављеног ко ће да га мења. Мислим немам сазнања о томе да би могао нешто конкретно да вам кажем, можда само колективно овако, теоријски.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро. Рекли сте ми да је војска држала те пунктове на изласку и да се могло ући и изаћи само уз дозволу.

Сведок Драган Тодоровић: Тако је.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Каква је била ствар кад сте давали за обављање тих услужних послова војне камионе јел` иста процедура ишла?

Сведок Драган Тодоровић: По мени требало би да буде исто, немам никаква сазнања конкретна да би неко требало да има изузетак у односу на правило које је постојало.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А да ли имате неких сазнања то се дешавало баш пред крај `91. године, Ви сте спомињали популација становништва, о исељавању мештана?

Сведок Драган Тодоровић: Па ја сам имао једно сазнање када је дошла једна госпођа, госпођа плаве косе у двориште када смо ми нешто паковали нека материјална-техничка средства, и када се пожалила и каже да, дошла је уплакана и уплаканим гласом рекла да хоће да је иселе из села и да је дошла да тражи заштиту, ја сам је упутио у команду и нисам, што каже, нека друга сазнања немам.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јесте Ви видели можда аутобусе, исељавање ...

Сведок Драган Тодоровић: Ја нисам видео ни аутобусе, ни ...

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ништа, ништа, сем доласка те госпође.

Сведок Драган Тодоровић: Ништа. И поподне када сам се кретао по селу значи ништа нисам видео. Значи нисам био у прилици да видим нити аутобусе нити било шта што би асоцирало на то.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А јесте имали после из приче неког сазнања да је било исељавања?

Сведок Драган Тодоровић: Па из приче после, војска као војска, причало се али то су биле интерне приче.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јесте се можда занимали у чијој организацији је то ишло или?

Сведок Драган Тодоровић: Па мене је интересовало само значаи нико никад да није помињао војску да ми значи, да нисмо умешани били ни на који начин, према мојим сазнањима. Значи да војска никако није учествовала ни на који начин у томе. То су моја сазнања.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А знате мени је сад мало то контрадикторно, преко вашег пункта нико не може без дозволе, како иду аутобуси а да војска не зна и не учествује, чисто као запажање.

Председник већа: Добро. То је ваша примедба.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Да, да. Хвала Вам немам више питања.

Председник већа: Добро. Бранилац Митровића јел` има питања за сведока?

Адв.Војислав Вукотић: Хвала. Немам питања.

Председник већа: Бранилац Лончара?

Адв.Радоје Алексић: Немам питања, али имаћу као бранилац ...

Председник већа: Добро. Бранилац Опачића?

Опт.Драган Игњатовић: Немам питања.

Председник већа: Е сад изволите, као бранилац Милинковића. Само се представите и укључите микрофон.

Адв.Радоје Алексић: Ја бих се пре свега надовезао на ово питање тужиоца које је само делимично из контекста извукао, дао му потпуно други смисао што је врло некоректно, јер Жарко Милошевић приликом испитивања у тужилаштву дана 26.02.2013. године изјавио је и поставио питање Тодоровићу - да ли се Тодоровић сећа да је дан пре католичког Божића у вечерњим часовима затражио конкретно од, па не зна од кога, Милинковића присутног Тодоровића, а и могуће Јанковић Немање у шта није сигуран, од кога је затражио камион да се одвезе једна група људи у непознатом правцу, односно на ликвидацију, да тај камион вози возач војник. Дакле пре сачињавања било каквих спискова и пре било какве одлуке о расељању тих лица, сведок сарадник односно окривљени Жарко Милошевић тврди и поставља као питање, значи није иструиран него је то лично његово питање овде присутном сведоку Тодоровићу. Сведок је одговорио да се не сећа доласка уопште да се не сећа доласка Милошевића 24.12. увече у њихову команду и не сећа се да је тражио уопште Милошевић са возачем ради одвођења цивила на ликвидацију. Моје питање би гласило - да ли је сведок Тодоровић разговарао са окривљеним Милинковићем у вези давања камиона за превоз цивила било за расељавање било за ликвидацију?

Председник већа: Да ли се сећате, дал` сте нешто у вези са давањем камиона разговарали са Милинковићем?

Сведок Драган Тодоровић: Не сећам се.

Председник већа: Не сећате се.

Сведок Драган Тодоровић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Добро.

Адв.Радоје Алексић: Да ли се сећате да вам је Милинковић рекао да неће бити у Сотину и да одлази на одсуство у Краљево неколико дана?

Сведок Драган Тодоровић: Па не знам, не могу сада да се сетим детаља. Знам да сам ја био на одсуству и оно што каже ...

Председник већа: Да сте се вратили па да је онда он отишао.

Сведок Драган Тодоровић: Ја сам био од 16. до 24.-тог, а после тога је отишао командант Милинковић али ја не знам тачно кад.

Председник већа: Добро.

Адв.Радоје Алексић: Да ли је од вас тражио Жарко Милошевић да му дате камион са возачем?

Сведок Драган Тодоровић: Не могу да се сетим.

Адв.Радоје Алексић: Или је тражио то можда од Јанковић Немање.

Сведок Драган Тодоровић: Не знам, не знам тачно.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте знали, да ли бисте дозволили да војни камион користи за транспорт цивилних лица која треба да буду одведена на стрељање, да ли бисте то спречили и да ли бисте дозволили било шта у том циљу да се било какав злочин направи?

Сведок Драган Тодоровић: Па то далеко, не дај боже што се каже, то, а што се тиче тога да ли би спречио па сигурно бисмо учинили све да се то не деси, колико моћи дозвољавају.

Адв.Радоје Алексић: Да ли су ти камиони коришћени за разни транспорт, да ли је можда некад тражено да се камион искористи за превоз дрва, кукуруза, кромпира и других потрештина за опскрбу села?

Сведок Драган Тодоровић: Па то ми је све познато и виђао сам и сам да су возила била ангажована у селу за те намене.

Адв.Радоје Алексић: Да ли можете да се сетите колико дана пре овог догађаја је Милинковић отишао у Краљево да обиђе породицу?

Председник већа: Па не може рекао је да не зна тачно датум, то је сад сувишно питање.

Адв.Радоје Алексић: Добро. Да ли сте подносили извештаје потпуковнику Димовском о стању на терену о догађајима у месту?

Сведок Драган Тодоровић: Не знам ко је тај потпуковник Димовски, не звучи ми познато.

Адв.Радоје Алексић: Није вам познато. И само још једно питање. Да ли сте са Милинковић Мирославом било шта коментарисали везано око тога да Ви дате сагласност за коришћење камиона у том периоду, у периоду његовог одсуства?

Сведок Драган Тодоровић: Не, то ми ...

Адв.Радоје Алексић: Захваљујем судија. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Хвала колега. Имају ли оптужени нека питања за сведока? Не, имате ли Ви још нешто да кажете а што Вас евентуално нисмо питали да сте се сетили нешто? Немате. Јел` то све што имате да изјавите?

Хвала лепо, за сад је то.

То је све што има да изјави.

Да ли тражите неке трошкове за долазак?

Сведок Драган Тодоровић: Не.

Председник већа: Сведок трошкове не тражи.

Хвала вам лепо Тодоровићу, можете ићи. Пријатно.

Сведок Драган Тодоровић: Хвала. Пријатно.

Председник већа: Данас смо завршили према плану саслушање ових тројице сведока, извршили суочење, али пре него што прекинемо данашњи главни претрес веће је донело нека процесна решења.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози браниоца окривљеног Драгана Митровића адвоката Војислава Вукотића да се у својству сведока саслуша Вељко Васиљевић јер је исто лице преминуло, такође и предлог да се саслуша сведок Милан Милић, а у вези са потврдом која већ постоји у списима предмета, о томе до када је био Драган Митровић припадник у Вуковару Територијалне одбране, па се и овај предлог **одбија** као неоснован, те да се саслуша у својству сведока Горан Павић, овај се предлог **одбија** као неоснован јер је Горан Павић овде лице према коме је прекинута истрага.

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈЕН ЈЕ предлог браниоца окривљеног Мирослава Милинковића адвоката Радоја Алексића за саслушање у својству сведока Милинковић Биљане супруге Милинковић Мирослава, јер налазимо да је овај предлог сувишан, није спорно да је Милинковић критичном приликом био у Краљеву то потврђују и искази ових сведока.

Затим се **ОДБИЈА** предлог за саслушање у својству сведока Росић Марка, Божидара Николића и Давидовић Рада као неоснован.

За остале предлоге ћемо још одлучити.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи се главни претрес прекида, наставак се заказује за сутра 17.03.2015. године у 9,30 часова, на којем ће бити саслушани сведоци према плану који сте добили.

Значи сутра саслушавамо Милана Остојића, Жељка Мијаковца, Милана Вученовића и Сашу Драчу, а затим 18.03.2015. имамо још четири сведока - Радомира Несторовића, Бориса Анојчића, Ивана Дондура и Мирка Ковачевића.

Довршено у 12,20 часова.

Записничар,

Председник већа-судија